THE INSTITUTE FOR ADVANCED STUDIES OF WORLD RELIGIONS

FILM—STRIP NO.
MBB—1971—90-95-39

BUDDHIST SANSKRIT MANUSCRIPTS

MICROFILM PROJECT MBB -11

MBB- 1973- 90-95
1. Film strip number

24
2. Source

(1) UPAGUPTĀŚOKĀVADĀNA (2) UPAGUPTĀVADĀNA
3. Title

(3) AŚOKADAMANĀVADĀNA (4) VĪTAŚOKĀVADĀNA

(5) TRIRATNABHAJANĀNUŚAMSĀVADĀNA (6) CAITYAVRATĀNUŚAMSĀVADĀNA
4. Additional titles, shortened forms of title, etc.

N.S. + 880 = A.D.
5. Year in which MS was copied (Nepali Samvat and Christian Era)

6. Name of Scribe

NEPĀLĪ PAPER
7. Material (Palm leaf, etc.)

NEWĀRĪ
8. Script

30 cm. x 12 cm.
9. Size

11
10. Lines to a page

125
11. Number of leaves in complete work

1st page
12. Missing leaves

13. Author and Date of composition (if given)

6 AVADĀNA
14. Number of Chapters

15. Remarks It contents six MSS (AVADĀNAS). To know the activities of Aśoka these Avadanas are very important.

Jan. 5, 1973
Date photographed

र्थयत्वेवमारनात्॥ इदन्त्यञ्जुमिदं मातगावज्ञा रत्नावलीं॥ कस्मिन्नृपे वंशे समुत्पन्ना वोधिं प्राप्य जिनात्मजः कः॥ कथं केन मुनिश्रेष्ठ वो
धि नासाधिता कृता॥ तत्सर्वं मम नृपादिशय सर्वान्नृपतिवाधय॥ इति तैः प्रार्थ्यमानः स जय श्री महाविशारद यतिः॥ तान्सर्वा श्रावकान्निरूप्य सम
म एवमब्रवीत्॥ शृणु यूयं हि ऊचुः सर्वे यदिदं ओं केन हन्तुजा॥ दृष्टं हि तांपरागफ नरापितं तत्र हत्वा धितं॥ तत्र समय यथा दिष्टं तथा वाच क
न मया॥ श्रुत्वानुमोदनां कृत्वा तथानुचरन्तो यताः॥ तथा सर्वे पि ते सूर्यपूर्ण्य पात्रमिकाः क्रमात्॥ मानां जित्वा शिवां वोधिं प्राप्य वृद्धा
हविध्यथा॥ इति मत्वा तथा यूयं मृपागफ संस्थापितं॥ श्रुत्वानुमोदनां कृत्वा अवयज्ञपनानपि॥ इति भस्कासमादिष्टं श्रुत्वा ते हि ऊव
कथा॥ उपगफ समदृष्टाहि अञ्जुतं प्रार्थयन्नूनः॥ अशोकनृपते श्चापि समुत्पत्तिं तथा पुनः॥ अञ्जुतं सङ्गुरं नत्वा प्रार्थयत्वेवमा
नात्॥ इदन्तेऽञ्जुमिच्छाम उपगफ समदृष्टं॥ अशोकनृपते श्चापि समुत्पत्तिं यथा पुना॥ तथैव तत्सर्वं दृष्टिं प्रवृत्तं चरन्ति विस्तरेण
मारव्याय मनाश्माकं वोधयितं समहर्ति॥ इति ते हि ऊहि सर्वे प्रार्थितस्य यतिः सुधीः॥ जय श्री स्तान्यती न्सर्वान्समाम एवमब्रवीत्॥
शृणुयतां हि ऊचुः सर्वे यदि दं अञ्जुतं मिच्छथा॥ श्री घनस्य पुनाहूतिं जन्मकर्मावलीं तथा॥ यथा मया तथादिष्टं जयहदु सेयागिना॥ त
थाहं संप्रवक्ष्यामि युष्माकं पुरशह स्वया॥ उपगफ यते श्चापि जन्मकर्म प्रवर्त्तनं॥ अशोकनृपते श्चापि सर्वं च कर्माणि विस्तरं॥ तना
ना यगफ नराधितं यत्र तत्राधितं॥ तत्सर्वं कथयिष्यामि युष्माकं प्रतिवाधन॥ श्रुत्वैव हि ऊवायूयं सर्वे प्यत्र न मादिताः॥ वोधिसम

नमो धायचनत्थं सोम तं व्रतं॥ श्रुति ॥॥ कास समादिष्टं श्रुत्वा तहि कुवासूपा॥ तहूलिंद ॥ नां ॥ मेतुं सर्वकलकुलमा हिमाः॥ अथसार्हन्त्र
हा विश्वाजय श्रीः स्कवि गायति॥ ता सहा समूपासीनां दृष्ट्वैव समपादि [illegible]॥ पाह हीमधूसा नाम पूनी हलितिका पमा॥ पश्चाल्स्यास्त
मृख्या सहि ज्ञास्तुजना श्रया॥ त स्यांग ह यतिः [illegible] पुष्टिगतं भिक्षा धनसापमः॥ आसीत् [illegible] हि धः [illegible] ता व्यवहान विचक्रधः॥ नदेव सम
यहि कः [illegible] वासी यतिं तु धी॥ [illegible] लीन नन्दन सक्थिधा बुभुचानीहिता र्थ लक्ष॥ सा [illegible] तराः [illegible] स्तुः [illegible] लीपु गुस [illegible] नसनो॥ रि
न [illegible] सनमा धनं प्रहि [illegible] मधुनापूर्णो॥ स बुद्धनपविश [illegible] अवमन्नू सर्व दर्गार्मिथः॥ प्रैस [illegible] प का गाम का गो [illegible] मार्य [illegible] व या
॥ यविमल शील निलया [illegible] विश [illegible] च लुषः ऊमाव [illegible]॥ नावव [illegible] वासी कथयति हि [illegible] विद्रुम [illegible] न॥ श्रुति न तदि [illegible] त्तम 2
[illegible] चीवरी यति॥ दृष्ट्वा तो समूपाम्य न थ वमन्व लाघ त॥ एतद्दकं च ततापि नि [illegible] मयी प्रसादितो॥ तं यतिं समूपा [illegible] प्रणि [illegible]
सम्बवुः॥ [illegible] दनासित्व मवासी [illegible] वासीनस्ते मयः॥ श्रुति मनावहन्नूं नंत त्स [illegible] व कुमहशि॥ कस्मात्वं [illegible] वासी तिस्मम को दृ
विशूतः॥ ग यक्षिमनया ग थ्यं त व सद्धर्म वादिनः॥ श्रुति का स्याप निस्पृहः [illegible] सेवा सीस आत्म वीत॥ पूना कृत विपाक ल दर्श यद
व म बुद्धीत [illegible] पूना [illegible] महा [illegible] यति नाम पपीडितः॥ एकाकी निर्जनवन [illegible] शिला [illegible] श्चिता व सतु॥ स दृष्ट्वा समूपा [illegible] पा
वे घ विलिसया॥ [illegible] क स्रगतः [illegible] नी [illegible] सा कृती॥ [illegible] तस्या [illegible] वासः [illegible] दृष्ट्वा [illegible] मया॥ प्रदर्क्ष प्रणयं [illegible] ना

गार्हस्थ्यचिन्तां वनं । कदाचित्स सुधीर्नरेन्द्रः कृत्वाति निनं कौतः । निशीथे समामन्त्र्य पूतनवमपालकः । श्रीहंस नाचकनेवनाग्रां हंस मुनीं
या । लक्ष्मीप्रभम स्त्रम्या । नृप कार्येन वासमा । गुरुं नमस्कृत्य इष्टं वन्दनं हि सा कृतः । निर्विकल्पा विशुद्धात्मा संवरस्तव निश्चल
हः । इति वचनं श्रुत्वा हृष्टात्म गीर्वाणं । स वस्त्र विमुखा त्वं क्षीर्ण शमः गुरुकालुकः । कालान्तरेण हृष्टाः नृपचिन्ता नाज्ञा विधाय
न्व । मया कुलहानात्पृथ्वी क्षम नमतिः कृता । तेनाहं प्रतिधानतस्य पूर्वं न न च च । वस्तु सर्वं ज्ञातं । तपसा वाशीतिर्वि श्रुत
। गुरु सन्निधौ गच्छत्यत्र मल्ल मथुरापुरी । उत्सवहि वंशे तं मामृ याहं मह । अपर्विश्वप र्थ्यं क वधनाकं पिकाङ्कि
ति । ध्यानस्थित नृपस्वामि समाधि विदधे चिरं । तत्र सन्मुपासीनं दृष्ट्वा नाश्रुतमयो । हृष्टं सर्वसहस्ता प्रिया मिलाद्धिवृहिं याचं च
कां । पश्चिलात्तृ क्ष्मयः सर्वाः नस्य पृथक्त्वानृलवत । पृथ्वीहृता त्रस प्रति निपतन्मूर्ध्नि सर्वे भः । तत्र दृष्टा कापूर्ति नाम विस्मया स्तुतिः
। सकुस्त्री सह राजा प्रशां कुलीनं प्रसन्न मत्तु । तत्र सकृत्य धं कृत्वा कि प्रभव मानसो । सर्वदा स्तुपाग्नि पुष्प हृदयं ञ्जतु समाहितो । तत्र दृ
विस्मिताः सर्वत हृष्टवानि नोऽज्ञाना । वन्दयाय सो गता हि कुनिर्मलकां प्रहसितं ततु साहं न यतिः जिस्त्रगातो न कस्मै हि । पूर्व
यस कुलाय विहान विनिर्मिम । नन्दा कालः स्फटिक काञ्चन नग्न हर्म्यापयंक पीठ नवना शयना हि नामतः सुविनिमितनः । स्तु
गाति मिलि विहरः पूर्वाहृक्षितिर्नरेन्द्रः तद्विधं प्रवसाहं । तत्र सार्द्धं नहाहि कुः वासी यतिः सुधी । विक्रम सो गतं धर्म

२ श्रीविनीं वारे हर्म्ये ... । पीठ ... ।

लोकस्य सम्पादितः ॥ ततस्तत्कर्म्मापृष्टं पीत्वा सर्वलोकाः प्रसादिकाः ॥ स लब्ध्वा तं सम्पर्क्ष्य सम्पत्तिर्हि स्थिता ॥ तदेकस्मिन् दिने स
हितं वासी यतिः सर्वेषां लोकानां समीपासीनानां समालापे वमवृतीत ॥ शृणुध्वं श्रावकाः सर्वं यद् भविष्यति ॥ तदत्र वः समाव
श्रुत्वा चैवं प्रबुद्धानां यथा मनुजानामादिष्टं तथानुशासनं नाम ॥ श्रुत्वा ते सम्प्रापायामि कं धर्मं इतिनिश्चितमनं ॥ तथा कृतं वाक्या
लापूनाग्रे सांघिकैः ॥ उत्पन्ने तु समाश्रित्य विजहानादिषु ॥ दुर्भिक्षं सत्त्वानां वृद्धाः सर्वान् सहानुक्रमान् ॥ आनन्दं समामन्
प्रपूर्व एवमूपादिशत् ॥ भो आनन्द यथा पश्चात्काले प्रहविष्यति ॥ तथा तत्त्वलिमारमामि श्रुत्वैवं वा पदभयं ॥ यथानन्द ग्राम ३
विहारकस्य समन्तात् ॥ वासी यतिवीनां बुद्धवाणि हविष्यति ॥ वर्षे गते पश्चात्काले सत्त्वानां ॥ स कर्म तस्य
दिशति विहारविनिर्मणं ॥ तदानन्द ते विहानं प्रत्यक्षं ॥ तदेव नागराजानां विहानं पवित्रं कृतं ॥ तत्र च भिक्षवो
तीर्थं तत्र हिताय ॥ आर्यधर्म्मसमादिश्य विहरिष्यति मानवः ॥ तत्र महाहितं प्राणिनां वासिनां माथुरिका
जनाः सर्वे हविष्यन्ति सदा दानात् ॥ तत्र पुण्यानुभावेन सर्वदा गृहस्थे लोके स कर्मचयं ॥ तत्साहाय्यं हविष्यति समन्ततः ॥ तदेव
मध्यगतं नगरं निवासिनां गृहाणि प्रतिरक्षस्य पूर्वं प्रादुर्भविष्यति ॥ स एवमानन्द नावालोक्य दिशादिस्तम्भनं ततः उप

कृति नाम्ना लोकपूरं प्रवेक्ष्यति ॥ ततः [illegible] प्राप्य [illegible] सर्वान्परिगृह्य [illegible] प्रव्रजितः समप्स्यति ॥ ततः [illegible] विह

य स उपसर्गानसहिष्णुः ॥ [illegible] भूत्वा प्रव्रज्यां चरिष्यति ॥ ततः [illegible] निर्जित्य परि[illegible] :॥ साक्षादर्हत्पदं प्राप्य [illegible]

नीः विष्यति ॥ [illegible] विनिर्जित्य प्रतिष्ठाप्य प्रतिष्ठाप्य [illegible] ॥ विनीय [illegible] धर्मे [illegible] निवेक्ष्यति ॥ ततः सर्वहितार्थेन [illegible]

र्गं प्रदर्शयन् ॥ स धर्मं समुपादिश्य सर्वत्र संचरिष्यति ॥ सर्वसत्त्वहितं कृत्वा पर्वत [illegible] :॥ स [illegible] निर्वृत्य [illegible] सार [illegible]

तस्मिन्नेव [illegible] सर्वत्रापि [illegible] सर्वसत्त्वा [illegible] चरिष्यन्ति सदा [illegible] ॥ [illegible] धिचरां प्राप्य परस्पर हितार्थिनः ॥ स धर्मं समुपा

श्रित्य सम [illegible] ॥ केचिच्छ्रावका [illegible] विभ [illegible] :॥ साक्षादर्हत्पदं प्राप्य [illegible] निर्वृतिं ॥ एवं धर्ममयं लो

के कृत्वा सोऽर्हन्मुनीश्वरः ॥ [illegible] धर्मदिक् ॥ [illegible] मुनिश्वरः [illegible] ॥ [illegible] कायस [illegible]

निर्वाणमवाप्नुवीत ॥ [illegible] भगवन्[illegible] योगाधिकायतिः ॥ अर्हल्लोकहितं कृत्वा [illegible] प्रकाशयिष्यति ॥ कथं [illegible] कर्ते [illegible]

मूर्या [illegible] तदग्रे समुपारुह्य सर्वान्[illegible] ॥ [illegible] श्रुत्वा भगवान्सम्मुनीश्वरः ॥ [illegible] सर्वान्श्रावकान् [illegible] वानन्दस

मादिशत् ॥ आनन्द [illegible] लोककनिष्पति ॥ पुनाप्य [illegible] लोके धर्मे [illegible] वा [illegible] पूर्वानन्द [illegible] त्वय

[illegible] नानि [illegible] प्रदर्श [illegible] पदकाकरणा ॥ पंच [illegible] वृक्षानां [illegible] ॥ कथान्यमा

नूप्रादर्शपंच [illegible] ॥ [illegible] प्रकाशिष ॥ तथा [illegible] चक [illegible] पूर्व्याप्ति

संहृष्टाय यथास्वं प्रविवेश ॥ तत्र तेषां कपीनां यायूथपतिः शुभाशयः ॥ एकस्मिन् समये यूथं विहाय स वनं चचार ॥ तत्र भ्रमन् वने दृष्ट्वा कान्प्राप्य
कं फिनान्मृदा ॥ फलमूलस्य पक्वानि पुनः सम्पूर्णान्यस्य ॥ के[illegible]सो प्रहृष्टः तान् सर्वान् हृष्टानन्मृदा ॥ नर्तकान् समाश्रित्य पर्यङ्कसमूपावि
शत् ॥ नर्तकान् समाश्रित्य पर्यङ्कसमूपो [illegible] नर्तकी के समाश्रित्य पर्यङ्कसमूपाविश[illegible]नर्तकान्ना समाश्रित्य पर्यङ्के समूपाविश[illegible]
न यो[illegible] या मूपास्य वानरे संप्रमादितः ॥ फलमूलादिकान्यवमूपहृ[illegible]न्वमादृय ॥ ततः कोटि समायाति[illegible] सर्वहृष्टगता अपि ॥ पर्यङ्कसमूपा
सीना ध्यात्वानि हृष्टि मायया ॥ तदा सम[illegible] हृष्टाता सर्वा[illegible]नपि ॥ निर्हृकान्से पतिहृाय[illegible] चिन्ताय पर्य[illegible] ततः साप क्रमिले वा
प्रेव पर्वते भ्रमन् ॥ अन्यत्साम् [illegible]ओ त्यं वभू निभकानिव ॥ दृष्ट्वा कान् सम्पूर्णाश्रित्य महत्त्व[illegible]पःश्रिकान् ॥ क[illegible] या न का[illegible] हृस्ता
शू यान्मू नी[illegible]डु[illegible]स्था कामिन्त्र[illegible] चिरं चाश्रितापितान् ॥ काश्चिद्[illegible]त्वा नऊ[illegible] कायिकान् ॥ एवं क[illegible]पाप[illegible]
र्वा स्कान्हृष्ट्वा मानसा[illegible] समूपा सीना मनसैव व्यचिन्तयत् ॥ अहमूढ[illegible] सर्वमहत्[illegible] श्रिताः ॥ किं म[illegible] विधा[illegible]
सान्कृ[illegible]वकसा ॥ [illegible] समूपाश्रिता सर्वानिमान्कपिस्विनः ॥ उपायसहस्रं [illegible] या ऊ[illegible]निहृतो ॥ [illegible] विसवानना ध्यात्वा [illegible]
यातः ॥ [illegible] थं हृष्टान् सर्वान् विकाप[illegible]नरहत ॥ [illegible] कपि का सीना[illegible] समूप श्रवत् ॥ [illegible] समूह[illegible] सर्वान[illegible]
थ[illegible] श्रुयाक्[illegible] धूना[illegible] सर्व[illegible] ॥ [illegible] स्तान[illegible] यत्र[illegible] चाग्निसं[illegible] मग्निमपाकिन[illegible] ॥ एवं
वासं सर्वथा मीर्मा[illegible] कापयत् ॥ ततः सवानन[illegible] चिरूपि[illegible] ॥ पुनः पर्यङ्के भाव[illegible] ज्वालासमाहितः ॥ तत

…चि ४

तन्त्र षयः सर्वे तं दृष्ट्वा विस्मयान्विताः ॥ अभ्यागतमिव संशाय्य प्रभुं खेवसमभूवन् ॥ वानं मनेन्द्र महासार ॥ किमस्मा कामिहागताः ॥ सर्वानीर्थ्या
पथसर्वे विलाय्यासि निन्दयन् ॥ पर्यंके च समाश्रित्य ध्यात्वा योगीव तिष्ठ सः ॥ एतं तु समाधिं स्थ सर्वान्समानुबोधय ॥ अत्रास्माकं सर्वां कामः
सुकर्म दर्शकारिव ॥ यथा त्वया समादिष्टं तथा सत्यं च नावहे ॥ नूनं त्वं वा मरुहारिह हास्माकं प्रबोधन ॥ कपिरूपं समाधाय बोधिमार्ग सुमार्ग
न ॥ तदस्माकं हितं कर्तुं सन्मार्ग संप्रदर्शयन् ॥ निर्वृतिपदं संप्राप्य संक्रमं पादिशाः ॥ इति तैः प्रार्थितं श्रुत्वा वानरः स तथाब्रवीत् ॥ प्रीति
श्रुत्य समालोक्य वानरो निर्वेदयन्नब्रवीत् ॥ हे वत्स ऋषयः सर्वे शृणुध्वं सम्प्रहिताः ॥ यदि निर्वृतिं प्राप्तुं ते स्पृहा पूर्वं प्रवर्जा ॥ किं त्वं हि धर्म ह
कुष्ठं तप एवं समाश्रितं ॥ न हि कष्टतपो धृत्वा निर्वृतिमिच्छन्ति बुधः ॥ किं कायक्लेशतापेन तपसा क्लिष्टचेतसा ॥ स स्त्रीरत्नसाधनं पुण्यं
प्राप्यते निर्वृतिं पथं ॥ यदि सत्त्व सुखं वा कामिवाहितं कर्म ॥ स्वपनात्महितावाप्ये प्राणमध्ये समाहिताः ॥ तस्य पर्यंकं समाश्रित्य कायं
ऋजु विधाय च ॥ तत्र नत्वा स्मरन् कृत्वा तथा ध्यानं समानकंत ॥ तत्र पर्यंकं समाश्रित्य कायमृजुं विधाय च ॥ तत्र नत्वा स्मरन् कृत्वा ध्यानं लीना
निषीदित ॥ तत्र ऋषयः सर्वे पतितो तत्प्रतिपद्य हा ॥ संबोधिं पाक्षिकान्धर्मान् प्राप्य बोधिं प्रलब्धि ॥ ततः सत्त्वा नूनं ऋषयः सर्वे सानुभवमागताः
प्रत्येकसुगता भूत्वा वसहवृत्त्या साविताः ॥ अथ प्रत्येक बुद्धास्ते सर्वे बोधि गुणान्विताः ॥ पंचाभिज्ञपदं प्राप्य संस्थाप्य एवं व्यचिन्तयन् ॥ अहो
वर्तमाहि ः श्रुत्वा वाप मिहाम्बुना ॥ ततः सर्वे प्रिमाणं स्वानं नमपूगव ॥ शीनि ततो ततो स्मृत्वा सर्वे ते ऋषयो प्रदा ॥ हस्तम्पलादि दिविं

धार

यं मर्कटं कस्मूपा लयन् तत रागस्मृगाः सर्वे समस्तावेते कपिं गृहे ॥ सदैव सम्पूपालिप्राय प्रकृतिरसमाद बाल्या ततः कालसमन्यागते सोपि राजान
नपप्रहवः ॥ कालधर्मसमायुक्तः भवत्वं सम्पूपायर्यो ॥ तपामि भूनयः सर्वे दृष्ट्वा तं विनिर्हतिगतं ॥ तस्य चिते मम नू ... चिलासमप्रच्चार्य यथाविधि
कतकस्य भगीनं च गन्धकाष्ठैर्ध्वनैर्वृतेः ॥ अग्निसंस्कारसायाय विधिवल्लप्रयायन ... प्रभुं च समारायगार्ह निक्षाय सर्वसिंहा ... पंक
त्वा प्राप्तिस्थाय्य पूजाहि नर्वर्य न्यपा ॥ किमन्यस्य ... नन्दथास्य थपतिः कपिः ॥ स नृप उपगम्य ... दनन्य थामाभ्रमन्यतां ॥ तपापि ... न
स्त्वा नांपगु नापिहितं कृतं ॥ पश्च कालपिसार्जेवं मस्कासनमधिष्यति ॥ अनेनैव कपीन्द्रस्य लसर्वहर्तुं स्वां ॥ जयसिद्धि ... श्रीमत्
जं प्रसत्स्यति ध्रुवं ॥ ... इमुनि ... लानंदः ससाधिकः ॥ सासम ... नं ... ॥ ... दिकूं ... ५
प्रवत्स्यति ॥ ... प्रपन्ना ... मन्यतां ॥ कपरं पर्वति साहं ... यतीश्वरः ॥ निर्वृतस्य मुनी ... स्यवर्षे ... विष्यति ॥
... विष्यति ॥ ... समय ... सर्ग ... नगाधीपाट ... ॥ ...
... समयागते ... नृपं ... ॥ ... सनासीनं ... त्वा सं
नीत्वा ... ॥ ... कनृपं ... ॥ ... सर्वं ...
वयलेप्र ... ॥ ... मयाप्र ... तानन्दकुमारं ॥ ... कस्मिन् समये ... नापि ...
सादरं ॥ ... नृपतिस्य ... नादिकं ॥ ...

रत्नकांचनवर्षाभिः स्वकरैः संप्रभासयन् । सर्वत्र मंगलं कृत्वा राजगृहं प्राविशत् ॥ यदा स भगवान् तस्यां पुर्य्यां द्वारम आक्रमत ॥ तदा
तत्र महाश्चर्य्याणि प्रादुर्भूतानि समन्ततः ॥ २

पूर्णाः कुम्भा ॥ विह्वलवन्महान्तः पक्कनच्छकनिवापकं ॥ पूर्णा सौवर्णवालुका ॥ सर्वसंघगणैः सह ॥ विहरन् सौगतं धर्मं दिदेश सर्वमङ्गलात
देवकिंकिणीजालकृतगवाक्षमनोहरास्थानः ॥ प्रातश्चीवरमादाय हि भिक्षुसंघैः समन्विताः ॥ पूर्वचवालवृक्षधामच्छप्रसमानमहार्घ्यैः ॥ स्तनं इह
यानैः सर्वाः दिशः प्रकाशिताः ॥ सुप्रदक्षिणाः सदा आसन् निष्पापाः ॥ आलिङ्गि भर्वनाः ॥ विनष्टा विपत्तयः प्रशान्ताः स्वस्वधर्मैः सुगन्धिकाः ॥ वीणावाद्यः
सुखस्पर्शः पुष्पवृष्टिर्बहु स्थानैः ॥ सुगन्धाम्बुप्रवाहमधुपुष्पवृष्टिश्च प्रवर्तनः ॥ अन्धाश्चक्षुः पश्यन्ति बधिराः शब्दान् शृण्वन्ति ॥ पंगवश्च
गमनं कुर्वन्ति मूकाश्च वाग्मिनो भवन् ॥ उन्मत्ताः स्मृतिमन्तश्च क्षुधिताः आहारमानसा ॥ तृषिताः पानीयं लभन्ते चिन्ताश्च दरिद्राश्च धनवन्तो भवन्ति ॥ मत्ता नि
र्मत्ताश्च नानाव्याधिभिः पीडिताः सुस्थिताः ॥ वैरविमुक्तानुबद्धाश्च अपि हि भेजानुबान्धवाः ॥ कुशीलाः कुशलोत्साहाः क्लेशिनः सुसमाहिताः ॥ दुर्बुद्धि
यावृत्तिमन्तश्च कुटिलाश्च समार्जवाः ॥ बाला वालता उपायहीनाः प्रज्ञाः सुप्रतिष्ठिताः ॥ दुर्बलाः सबला व्याप्ताश्च मूर्खाश्च ज्ञानलाभिनः ॥ दरि
द्रा धनिनश्चासन् दुर्भगाः सौभाग्यमानिनः ॥ रोगिणो रोगमुक्ताश्च बद्धाश्च बन्धनाज्जिताः ॥ दुःखिनः सुखसंपन्नाः कुचेलाः शुचीवनाः ॥ कुटि
लासाहकाः कृच्छ्राः परिपूर्णमनोरथाः ॥ निर्हीना विकलाङ्गाश्च परिपूर्णेन्द्रियाश्रयाः ॥ निर्गताः प्रवज्यावनश्च प्रज्ञावन्तो विचक्षणाः ॥ ध
र्ममर्थापि सत्वाश्च महासौख्यसमन्विताः ॥ मैत्रीचित्ता अनुबद्धाश्च महासौख्यं प्रलभिरे ॥ पापिनः पश्चात्तापश्च क्रिमिकीटा दयाचित्त
॥ मूनः पश्यप्रशान्ताः पूर्णा हृष्टाः सुखवपुः ॥ वायुर्जपघटिका अपि च सूर्य्या दयापि च ॥ नदाग मूर्च्छागा सत्वप्रमाद प्रनदि

न॥ एवं तत्र पुरजनाः सर्वे लोकाः प्रमोदिताः॥ महानन्दसुखोत्साहैः प्रचरन्ति समन्ततः॥ एवं स भगवान्बुद्धः प्रातिहार्यं प्रकाशयन्
सर्वत्र कुण्डकां कुर्वन्कायेप्सीं सुरूपाक्रमत॥ ततः स पौनिकैः सर्वैः पूज्यमानः ससांघिकः॥ प्रदक्षिणं संक्रमन्नेव राजमार्गसमुपाचरनु
॥ तत्र लिप्त्वैव ज्ञ ... त्रवालकौ शोभूलक्षयौ॥ पांशुक्रीडाभिसंसक्तौ च क्रीडन्तुनिजक्रया॥ तथाक्रीडान्तौ शौलो दृष्ट्वा स भगवान्म
निशाया कर्पसकावितु माहूय समुपागतः॥ तमात्मनका ज्ञया नाम द्वितीया विजयाभिधः॥ तावुभौ कुमारौ तमायान्तं वर्णसमपश्य
तां दृष्ट्वा सुगतं पूर्णचन्द्रं सूर्याधिकप्रभं॥ द्वात्रिंशल्लक्षणैः सीतिव्यंजनैः परिलक्षितं॥ सौम्यभावं प्रियदर्शनं भक्तदृष्टिदर्शनि ६
दिव्यामति सुन्दरं कान्तं नतादिनिव ज्ञागतं॥ दृष्ट्वा विनतसंनिनीष्ठेनं संहर्षज्ञ विनामयौ॥ कृताञ्जलिपुटौ नत्वा संस्थाने समानतौ ॥ त
ज्या महासाधुः शक्तमहो दरान्याहौ॥ इति ध्यात्वा ज्ञय पूने पांशुदौ सूदा॥ दृष्ट्वैवं नह्दहूस विजयाभ्यनुमोदितः॥ तं बुद्धं श्रीमत
नत्वाञ्जलिं वन्दनं कृताञ्जलिः॥ ततः पौ प्रदत्तास्य ज्ञयपादाभ्युज्ञम्नः॥ कृताञ्जलिः प्रणत्वैव प्रणिधानं यथाकृत॥ अनेन कुशलेना
ह चक्रवर्त्तीन्नृपाधिपः॥ महिन्द्रः सुरसंस्कर्त्ता हवय वाधिसाधकः॥ कृत्स्नवसुनिरुस्य कर्ष्ण प्रज्ञासमन्वितः॥ सा हस्ति सततं निरूप क
नाकू सर्वसमाहितः॥ एवं मनसा ध्यात्वा सं ज्ञ सं प्रणिधिं ॥ नक्षू निरूसमा लोकल तस्थौ विजयाभिनायक॥ एवं तत्प्रणिधिं दृष्ट्वा स
नसम्पूजीश्वनः॥ ततस्तु ज्ञ नाथ विपाकं मत्वैवं च स्मितं व्य भाकू॥ ततस्तस्य ववक्त्राद्यं च व वर्ण्णाः सप्तमयूखः॥ निश्चनिश्चरादिभिः सर्वतो

१ सर्वान्नरकादीनां नव भाष्य प्रवदं भूये हीननाकोल्लाव तत्र शीभूता प्रसादिता

तस्य समासनता॥ काश्चिद्दग्धगात्राः काश्चिद्दग्धगात्राः प्रसादिता॥ अवकाशयज्ञगत्वा क रडं चक्रुः सर्वं तत्र॥ यावज्जभलवनं यावत नरके
पूर्वं ततः॥ निपत्य नारकीयास्तान् चक्रुः सौम्यसमन्वितान्॥ यस्तत्र नरकात शीतीलक्ष्य माल्लिपः॥ प्रसन्नानारकीयास्ते
चक्रुः सौख्यसमन्वितान्॥ तत्र ते नारकीयास्ते सर्वं सौख्यसमन्विताः॥ विस्मयाश्वान्तचित्ताश्च सर्वे इदं सम ब्रुवन्॥ अहो हि दीय
तेऽस्माकं सौख्यं नाशायते धुना॥ दृष्टा च्युत्वा वयं सर्वं किम्वान्यत्र गतास्वलु॥ इति संदिग्धचित्तानां सर्वां चित्तप्रबोधनः॥ भगवान्सन्नि
र्मितं भिक्षुं प्रशमयन्वन कान्तुतिः॥ ततस्ते नारकीयाश्च सर्वके निर्मितं मुनिं॥ दृष्ट्वा विस्मयसंपन्नाः पुनरेव महर्षिणा॥ अहो वयमि
त च्युत्वा नैवान्यत्र गतास्वलु॥ अपि त्वयं समायाति पूर्वं दर्शनाद्भिनि॥ नन्ने महस्यानुभावेन दुःखतानः प्रहीयते॥ सौख्यता सं
प्रज्ञाताश्च मानत्याप्र प्रसन्नता॥ इति संलाप्य ते सत्वा स्सर्वे पि प्रतिपादिताः॥ नपासुकुत्याज्ञाता यास्यन्तीति आह्वानप्रभा॥ भक्तिमच भक्तु
त सर्वे पि तसत्वा नत्वा तं प्राञ्जलिम्मुदा॥ तस्थुस्तत्पदौ नीतां भक्तकृत्वादिवं ययुः॥ एवं ते नस्मय सर्वं सर्वपुनने कथं पि॥ गत्वा सत्वा
न्सत्त्वप्रलुप्य पुण्यपूर्वान्मनः॥ कथं चाङ्गतायते नरमय संप्रसादिता॥ गत्वा कनिष्ठपर्यन्तं भवशाब्द समतत॥ दृष्ट्वान्कोमयस
संगान्मदमान विहारिणः॥ शुहुर्धर्म प्रवादार्थं मृच्छुप्सेवमवादयन्॥ अनित्याः खलु संस्कारा दुःखं शून्यं क्षनात्मकं॥ इति मत्वा गृह
धर्म्मं चनितयं सदा दयाहृ॥ निष्क्रामताम्नावरं र्थं कथं पुर्वं कृष्णामनः॥ वनीकमान सिस्याश्च तं ग्रागानामिवाशिपः॥ पैष्प तिमिनः

१ स्माव समि॥ १८

सौगते धर्म्मे ह्यप्रमत्तश्च यत्नसत्त ॥ संस्मृत्वा जन्मसंसारे दुःखस्यान्तं करिष्यति ॥ अत्रान्तरे गाथाः समाकर्ण्य सर्वदेवा प्रबोधिताः ॥ अ
न्तरीक्षे मिलित्वा त्रियतलरुत्नं संसदा ॥ एवं तन्नाथयः सर्वान् देवान् लोकाधिपानपि ॥ चोदयित्वा तस्ये धर्म्मे प्रचूर्णयन् श्वाध्वनश्च ॥
सुखानि तेभ्यः सर्वमिलित्वा चैकपिण्डिता ॥ त्रिधा प्रदक्षिणीकृत्य तं भगवन्तं समुपासनं ॥ तत्तस्य मूर्ध्नि उरस्य उर्णमूपाविसंस्थि
ताः ॥ तत्सर्वं नश्यमयावाम कनकलि समाविभूतं ॥ अथ सर्वेपि ते लोका तं दृष्ट्वा विस्मयान्विताः ॥ किं मतं नाहं कश्चर्य्य मितिते सु
संसंभ्यो ॥ तदा यूष्मान्स आनन्दो दृष्ट्वा सर्वान्सविस्मयान् ॥ उत्थाय सांञ्जलिर्नत्वा तं मुनिमेवमब्रवीत् ॥ भगवान् सुगता बुद्धाः
निश्राविगतो भूवा ॥ नाहर्ति प्रस्मयं स्मितं दर्शयन्ति कदाचन ॥ यद्भवान्हेतुनाकेन स्मितं करोति सांप्रतं ॥ तदुक्तं श्रोतुमिच्छन्तिस
र्वपी मससार्थिकाः ॥ तदुद्दर्श्यं हवान्स्मितं दर्शयन्तु जगद्गुरू ॥ तदर्थं सम्पादिश्य सर्वान्लोकान् प्रबोधय ॥ इत्यानन्देन पृष्टेसभग
वान् क्लेशघनाजिनः ॥ तमानन्दं समामन्त्र्य पुनरेवं समादिशत् ॥ एवमेतत्तथानन्द सर्वेपि सुगता जिनाः ॥ नाहेतुं प्रस्मयं स्मितं द
र्शयंत कदाचन ॥ यद्यदर्श्यं मयानन्द स्मितं वीर्यतो धुना ॥ तदर्थं सम्प्रवक्ष्यामि श्रुत्वा सम्यं प्रमोदय तां ॥ यदनेन सुप्रज्ञेन मिश्रुना
श्रद्धयाद्धूयं ॥ पांशुपात्र प्रदत्तमिपत्रकमानन्द पश्यसि ॥ अनन्तस्य विपाकेन मम निर्वाणगताक्षनः ॥ वर्षशते व्यतीते पाटलीपुत्र
एवं नगरं ॥ नगर पाटलीपुत्रं चक्रवर्त्तिनराधिपः ॥ अशोको नाम राजेन्द्र नृपनायो भविष्यति ॥ म जत्र नरसार्वभौम मंडितः

समहाक्रिते ॥ अन्नू सत्यं महत्तदे ॥ हसोहितं करिष्यति ॥ चतुराशीतिसहस्र धर्मराजिकानां सहस्रकं प्रतिष्ठाप्य प्रजालोकहितार्थमि
क निष्पत्ति ॥ उपगुप्त प्रत्ययितं जतोऽसि त्वं के ये श्रद्धयार्चयन् ॥ राजकुलं उपागमेण प्रत्यक्षमिति सुखाधितं ॥ उपगुप्तस्तत् सर्वं प्रवदानेतं त्रणेभि
तं ॥ तस्मा अशोक राजाय समारभ्य क्रि विस्तरं ॥ तज्ञ धर्मदेशनां श्रुत्वा स राजा शोक आलता ॥ श्रावयित्वा प्रजा अपि लोक तथारपि
ष्यति ॥ तथा सर्वापि लोकाश्च सदा तद्धर्मदेशनां ॥ श्रुत्वानुमोदनां कृत्वा प्रचरिष्यन्ति सद्गतौ ॥ ततः सर्वत्र लोके सद्धर्मस्तपापि
काः ॥ सर्वसत्त्वास्त्रिरत्नानां प्रभुज्यन्ति सादरं ॥ ततो भद्रासनं सम्पद्य कुशलिष्यन्ति सर्वतः ॥ सर्वत्र मंगलं चापि धर्मोत्साहं प्रवर्तन
॥ एवं बोधकुशलं दानं सत्फलं बहु संपदं ॥ मत्वा स श्रद्धया हृत्वा केवलं दानमादरात् ॥ बुद्धस्तस्य तं पुण्यं नजितःपीतिहितं करिष्या
क्रमात्प्रबुद्धमासाद्य प्रापयात्रिहितं जयं ॥ इति स्मृतीशं श्रुत्वा सर्व सभाजना ॥ सत्यमिति प्रतिज्ञाय प्रत्यानन्दप्रवाधिताः ॥ अ
थ स भगवान् वृद्धक्षमानन्दं समादात् ॥ आलोक्य समुपानन्द प्रपूनर्व समलाघतः ॥ जयं स मुनि आनन्द एष दृष्टं धर्मः प्रतिष्ठाप्य मूलं
शुभाग्रमादात् ॥ आनन्दस्य यतः पात्रे सर्वं दत्त्वा समर्पयत ॥ आनन्दापितस्तथा पूर्वं प्रीतं श्रुत्वा नृपादितः ॥ आमयसङ्घितं नवं पा
शुनाच क्रम लिपते ॥ तान्सं प्रलपितं मार्गलायानं समृन्नीश्वरः ॥ सत्संघः सम्पूजाक्रम्य सर्वविधानं समाचरत् ॥ इति पटुराभादि सु प्र
मया न अतः ॥ समारभ्या नं सनाकर्ण सर्वं पूर्वं प्रसीदतः ॥ उपगुप्तः समारभ्यागो जिनकल्पायतिः सुधीः ॥ उतत्राजयपालीहेर्तद्यमान्

पृ.गी

४ जनोगुरपप्रद

पद्स्थानि ॥ तत्र धर्म्म देशनां श्रुत्वाश्रयं सर्वनुमादिता: ॥ सुतत्काल श्रद्धया नित्यं तं यतिं हृज्ञया दत्वा ॥ नरा वामं गतं नित्यं सर्वत्रापि तावि श्राति
बोधि वर्ण्य समासाद्य निर्ह्रिंतिं वासमाप्यथ ॥ इति तेन समादिष्टः गुरुतास्तदै सहाजनाः ॥ कथं स्पेयनुभादकः प्राप्य नंदनं विस्मयाः ॥ उ
पगुफ स्यतालिङ्गान सकृन्नुपकर्ण्णापि ॥ अथ वदाने मिदरवा गच्छवत्नि अवयत्किय ॥ सर्वगतं शूर्णिहिताप्रति गच्छतिम गुला ॥ मा न च
स्यां विनि र्मक्त मयास्यन्ति जिनालयं ॥ यथा प्रथमकालात्कनागावनाते प्रवपीयायेत ॥ ॥ अथ सो र्हन्महाहि द्रहवासवासियतीश्व
नः ॥ इत्युम् स गुनागनं भ्यावितय संप्रतिष्ठिता ॥ विहृत्य: श्रवक सार्द्धे सर्व सत्वानुकंपया ॥ तत्र धर्म्म सम पादिश्य तत्रैवाद्यि प्रकाशयन् ८
॥ तदेकस्मिंदिनं सार्हंश्च द्रहवासी यतीश्वरः ॥ किमसौ गान्धिकागुफः संजात इत्युपश्चतः ॥ यावद् दृष्ट्वा समुत्पन्नं गुफं तं गान्धिकं ततः स द्रह
वासी यति श्चर्यात्वापूनं नव रूपश्चत ॥ किं गुफस्यान्तरो ग्रासा वृत्ययः प्रजायते ॥ इति पश्यन्तनुत्पन्नं दृष्ट्वा वस्तव्यां चिंतयन्नाश्रयादि
ज्ञायते नाश्च सद्य गुफ आलविदन् ॥ इति मत्वा स पातालकन्तस्थी ध्यान समाहितः ॥ ततः सोर्हं समकाय समाधिश्च सुपाहितः ॥ अनुसर्व ता
ल इदं दृष्टुं चंवतर्व विस्मयत ॥ तावत्त गान्धिके गुफं पविविधाश्च प्रयत्नतः ॥ नागवाकृत्स्नं नसम स्पृष्पा जयं यं प्रसादयन् ॥ इति श्यामसुखी सार्हं क
नवासकवासरं ॥ वहुल्लिर्य तिहि सार्द्धं गुफतु समुन्दिनयया श्रुयता श्रवि सार्हं दसो इत्तालसयन्स्वत निज्ञालन समस्तं तां दत्त भत वावि श्रेष्ठ
गुरु हस्तकान्विविहृत्यका श्रमदेशतः ॥ तत्राविप्र उपविकत्वतं तालान्मोसा उमहकृप उविविविधाति ॥ कृपाकांसयुवासवय कपाल
हृत्साश्चं समीत्य स समीकृपमाना ॥ भिक्षाहृत्य प्राप्य वकाकलीहि संपालनमाना जिननामस्फुरं ॥ तत्र त्य विस्मय समीकृत्स माधिश्रयपि तह

ता ८

न ते ४

र्वा पिकृत्रिहि रृरी विनि वृक्ष नाम ॥ कृ यश्चेवि कृत्स्नकृ त्रि तपिता विनापि गङ्गु एन नो विषय गति सूद्धि धवला ॥ दृष्ट्वा तन्तस्य पिति पृ नस्कृते प्राल
[illegible] धृ वा लृके ले भ्म स्न वा स त ॥ न म वं म त्वा सं ह सा स् कालमी न्य व भय लूा ऊ लि कान नाम ॥ तत्र सा ई न्म हा हि हृा त फ न नदपा गतं ॥ इ स्पृ ा ते हि
रुलि सा र्ई मा सन न सम पा वि भ न्त्ता ॥ त न स्कं गा भि क ग फ भ्म स्न वा सी स ऊ न्द ना ॥ सं प भ्ष न ना स पा म न्त्र प्र न य व स म वृ धी ॥ सा धी ग हु म
न गुफ य ऊ पूरप प्रह्व ध्वय ॥ म या त्रेक ध्वा ति स मं भ्रा ता वं त न्व या द ना कु ॥ कृ ति त ना हं ना दि स्प भ्रु त्वा स गुफ आ स ना क ॥ न्य ति सा ऊ लि
र्न त्वा प्रार्थ्य दे व मा न तः ॥ इ न्द न भ्र न्त्र मि क्वा मि य भ्र पृ स्य प्र हृ ध्व य ॥ त हृ वा न्स मृ पा ह कृ म र्हि ति स त्र जा त वि ॥ कृ ति ते न गु ह स्थ न प्रार्थि
त स य ति तु धी ॥ गा न्धी क मे न मा म न्त्र पू न व व स म प्र वी ॥ सा ध्य य त्न कु स गु त य दि त न्म न्म स व द ॥ अ थ वा नै व म न्म ॥ त न्न या व ऊ
न पृ शे सा ध्वा य दृ त्रं स प क व ति श्री द सा न्नि र ॥ म भ्र व ल ऊ भ्म ना ग पू त्र स सं म्य त्स म्य हि मा न्त ॥ त त त्वं वि जा नी हि न्म न्त्व या भ्र ध्या
भ्र ना प्र सू ऊ ग भ सू पा त्र भ्र प्र व लू त न्त्र लं त्वि दं ॥ स ऊ त्रं लो ग कं ऊ त्र स्रू पा त्रं वा क्य सा धि कं ॥ भ्र ति स र्व मू नी ऊ हि स र्व द्वः सं प्र च ॥ [illegible] य कु
भ्र पृ स्यं न ऊ भ्रा ति क स त्व न ॥ कृ पा कृ द्धि म वा प्रा ति त न्त्र लं व स्र स प्र दृ ॥ भ्र ति म त्वा ग त ह स्त तं जि त्न स न स्नं ग तः ॥ स्र पा त्र सा गा कं ऊ त्र स्न्न त कु स म
हि ॥ त्र ऽ तु ह्या जि त्वा नि स्र ऊ लि स न स्नं गा त ॥ स र्व पा प वि नि र्मु क्ता स या ति स द भि स पा ॥ कृ मा न्वा धि चि त वि त्रा प्य पा नि भ्रु द्रु प त्रु ला भि [illegible] वा
वी चि ग्रा प्य नि र्ह हि वा स मा न्न या ह ॥ भ्र ति म ला ग ह ह ऊ त्व य दी क्षा ति स रा स त्व ॥ जि न ल भ्र द्व या भ्र भ्र ऊ नि म्न स मा हि त ॥ भ्र नि भ्र स व ल ल
सा नं श्री तं प द भ्य चं च ला ॥ ऊ स प्र ति भ नी तं च ऊ चि तं कृ न व हि त मा ए भ्र न्न त्ते रृ ऊ त्र सं प त स स त्वं ॥ भ्र ति म त्वा त स सा प त न क [illegible]

२ निष्क्लेशः कृतविद्यात्मा योगि ध्यानी जितेन्द्रियः ॥ यतिप्रज्ञापरीतात्मा आह्नडपाद्यवीन्द्र [illegible] यत्नोज्ज्ञो मतिमान् वीर्यप्रतिधीनान्तःसमाप्नुयात् ॥ बोधिपुण्यैर्वि
चेन श्च मार्गे [illegible] र्वलीभवेत् ॥ २

दद्यात् ॥ दानेन दुर्गतिं हित्वा सम्पत्तिं सर्वदा भुजेत् ॥ दानेन वर्द्धते लक्ष्मी संबोधिं वा समाप्नुयात् ॥ दानेन [illegible] यथाचित्तं शुद्धचित्तो [illegible] वित्त
धीः ॥ सद्बुद्धि जनयाप्नुयात् क्षान्तिमान् वीर्यवान् कृति । दक्षः [illegible] त्रिसंघाश्च मानजित् पूर्वेषु हितं [illegible] लोकत्र विजायि वीरो बोधि
सत्वगणाश्रयी ॥ सर्वदृष्टान्तवान् प्राह दश [illegible] वाहवत् ॥ ततः संबोधिमासाद्य संबुद्धपदमाप्नुयात् ॥ [illegible] मत्वा महासत्वा [illegible]
दिसंबोधिनिष्ठा [illegible] जिनस्य [illegible] कृत्वा सद्धर्मं [illegible] ॥ स्वयं शीलव्रतं धृत्वा सत्वा धर्मे निवेशय ॥ क्षमां धृत्वा [illegible] हका
र्य [illegible] समाहिता ॥ स्वयं [illegible] प्रज्ञा [illegible] य ॥ प्रयत्नेनापि संबोधि प्रणिधि सागरं [illegible] ॥ [illegible] नागि
[illegible] न [illegible] ॥ तेनापि सर्वसत्वानां त्वं [illegible] प्रबोधयन् ॥ बोधिमार्गे प्रतिष्ठाप्य पालयस्व सदादरात् ॥ स्वयं च संव
रं धृत्वा चर नित्यं समाहितः ॥ तदा मंगलं नित्यं सर्वत्रापि भवेद् ध्रुवं ॥ तेनापि सर्वसत्वानां त्वं [illegible] प्रबोधयन् ॥ बोधिमार्गे
प्रतिष्ठाप्य पालयस्व सदादरात् ॥ स्वयं च संवरं धृत्वा चर नित्यं समाहितः ॥ तदा मंगलं नित्यं सर्वत्रापि भवेद् ध्रुवं ॥ क्रमात् [illegible]
समासाद्य बोधिसत्वः [illegible] ॥ तत्र [illegible] कृत्वा स्वयं [illegible] ॥ मा [illegible] निर्मि [illegible] यथा [illegible]
[illegible] कृत्वा [illegible] सदा ॥ जिनत्वं [illegible] नित्यं सर्वलोकहितं चर ॥ [illegible] न समादिष्टं [illegible] शान्तिकाम [illegible]

सम्प्रीतिं परिहाय न त्वेवं प्रार्थयन्मुने ॥ इदन्तत्कुमारादिष्टं सत्यम्भवतु मन्यते ॥ तथा ग्रामस्य सर्वे हि कुमारां भगवं प्रजा ॥
न दत्र एव तास् सर्वे संघानाञ्च पात्राणि ॥ पूजां कर्तुमिच्छामि तदनुग्रहं कुरु ॥ इत्येवं प्रार्थितं तेन भ॰ तास्ता ईं अतिस
धीन स्वपूजनं कृत्वा स्वगृहं गत्वा भूवासमये ततः स ग्रामस्थान् कामन्त्र तथा गतानधिवासितांस्तस्मा शक्रसाम ग्रीं साधया
मास सत्वरं ॥ तथा स सर्वं सामग्रीं साधयित्वा प्रभाते ॥ ततः सर्वान् समद्भूपासीनानयथाविधिं समर्चयत् ॥ यथार्हं हाकृत्वे
पिसं तर्प्य पर्यकाथयत् ॥ ततः तानीवासनासीन : साञ्जलि प्रार्थयन् ॥ हे कृपालो हे वत्तागुरो जगत्त्रय बान्धवा ॥ ससमाव:
सत्यर्थयामि प्रसीदत कृपालवः ॥ इत्येवं प्रार्थनां कृत्वा सर्वेषां महात्मनां ॥ तेषां पादाम्बुजेनत्वा कृताञ्जलिरुपाश्रय
त् ॥ ततस्तेर्हन्महाभिक्षु भगवासी ससांघिकः ॥ शान्तिकं तं सदा मन्त्र पूर्वं व्रव भूपादिभिः ॥ गृहपतये सदा निर्धूमंगलं
ते समततः ॥ तस्यानर्थवाधि विलुंच लब्धीवन समाहितः ॥ इत्याशीर्वचनं दत्वा सर्वाभी भगवान्वीवनः ससांघिकः सम्प्र
स्थाय ततोन्यो स्वपालयं ॥ ततोन्यस्मिं दिने सार्हन्तिं कशिष्य समन्वितः ॥ तस्य गृहपतेर्गृहं प्रविश्य सम्पूपात्र नत ॥

तथा तं समुपायातं दृष्ट्वा सगाधिकात्मजा ॥ सहसा समुपस्थाय तं प्रणम्य लेवमत्यावत ॥ हे एकत्यागतं वन्दे निधीश्वरानु
गृहाश्रम ॥ कृपया ममहं धर्मं समुपादेष्टुमर्हति ॥ इति तेनार्थितं श्रुत्वा स भगवान्नवीवत्कार्यता ॥ तथा सतेन समाति
नं संतुष्टः एवमब्रवीत् ॥ भगा ग्रहपति सा ॥५॥

१०
११

यद्धितेन प्रवज्ञता॥ श्रुत्वानूमादनां कुर्वंश्च धर्म्मसमाहितां॥ धर्मनामजलानि स धर्मश्री: प्रवर्धिता॥ धर्मनाम वृतः सोप्यं धर्म्मनामजातिं बुजगा॥ कं
गीसूहासा अस्सत्वर्मा निजनासहा॥ प्रियलक्षणसंगता वानिनूयूद्धंसमा कृयात॥ पूस्यवासूत्र भावि धांयशः श्रीसहकृत्यावितः॥ सर्वत्रसत्व
त्वंहसह्कासंयातिसकृ गीसहा॥ शूनीमताथि तं श्रुत्वा गृहहस्त्वं समाहितः॥ सकृत्रं समूपाश्रियपूल्व यलंसमाविनू॥ शृंगितिनसमादृश्यं
श्रुत्वासत्यफ आदृत्यात॥ ससमत्यर्चयथ्याहं क्षेत्राजनैः समतासयत॥ ततत श्वराजनाकस्यंधिकः सकृतास्र्जलिः॥ तावहकाबूतीनव
सम्यूपातिवृहानतः॥ ततः साहं समहातिहः पूत्रकृ कार्यकांसूखीं॥ सुसाक्षार्ववनंतस्त्वेहवास्यमा श्रमंयथी॥ ततान्यस्मिंहिनसाहंवी
कृद्धिश्वातवीवरः॥ सूयाकस्यगृहस्कृस्वमोहिन्नसमपावनत॥ दृष्ट्वासगंधिकागुप्फवकाकिनंतमागतं॥ उपयसांजलिर्नवप्रार्थयद्धव
माहृयात॥ तदृकृत्वागोश्चका॥ नत्रासननिषीदतु॥ कृपयानुगृहंकुर्वं धर्म्मसाद्धकुमहिति॥ तदृकाधनतकश्चितेश्रमनः कश्चिद्दासम्
ऊः॥ त्रकोकीसमभ्यायामीतस्समाद्धकुमहिति॥ एवंप्रार्थितंतानश्रुत्वासाहंयतितेःसूर्थीः॥ गुप्फंतसभ्यामनुकूलनरवमंतावता॥ कृ
ताम श्रीर्दहस्य यतर्हिज्ञाविजाश्रितः॥ स्वामजानन्दनःपश्चाकृमलजायतकर्थी॥ कविकुश्वान्विताःसंतःप्रवकृश्कन्दवादश्चातैर्धस्मा

कं जनाः पृष्ठश्चतुःसप्ताः सत्त्वः सप्तनन्मः ॥ स्मृतिगतनार्हताद्विषंषु लासंग्मश्वि काशद्विविम तस्याहिताय पार्श्विक्रा: पूर्वनवं सम्बुद्धा वीत ॥ आर्यकावाक्
हावाक्ष प धिगज्ज्वः सूत्वोचितः ॥ चिपयाहितन तस्मात्रः प्रवृजितुं न भाक्ष्यां ॥ भूयि तुम पशत्रू वाजाय नासयसा वनल ॥ सास्पागतव तांपश्चा
तुसल्लः सम्पयमयाः ॥ स्मृतिगतनग हस्कन· प्राकासत्वासं बीवत्रः ॥ तथास्तु सत्त्वम गतत्व सत्त्वन पाश्चति वावद ता ॥ एवं गतेनार्हता प्राकाः तु
फः सगंभविकल्पना ॥ सायम गतकाति याहामिपि प्राकानना म गं ॥ अथ सगंभि वि कातुफल सम हिकं सम र्व पत ॥ यथा हिताजननापिती
त्वं पर्यनासयां ॥ तगतः सम्भवि कान वाग्तमार्हकं कृताकृतिः ॥ जमहत्वाद प्रमी दत्वमिति प्राह्का जपापयत ॥ तथागतना जितं नार्हकी
नवाहि प्रवाद्धिनां प्रगायगांसत्पूपुरुक स्या विव यने दृष्टी ॥ ततः सौर्हम हानि सृकैगस्त रतं श्रुमा दृपत ॥ उस्काय तंत्तसमूस्तपवंति
हातंकु तंयपो ॥ नतुविहानज्ञासीनः जलासज्ञ मंद शनो ॥ उपसंक्रः करञ्जाय प्रमीति भास्वा पश्री दत ॥ ताद्दिम वन्द्रसगीत स्वगुजस्य
नमलाद्रियां ॥ लाग्यासापशसत्वा हस्वा तुवर्ष्ण कष्टांतिकाग ॥ ततः सासस्मयस्त्र तान कसशिर दगं ॥ सर्वलोकप्रियंकाकंदर्शनीयं
मनाहत्वं ॥ गदासजनकातुका दृश्चातं सासअंस हाप ॥ पथ चैवस्पशितिवावि· तं गतोहसि श्वत्व· ॥ गतासीतिसमा सत्य· तापि गता १२

गुप्त आदनात् ॥ कृत्वा जातिमहं तस्य नामधेयमकारयत् ॥ ततः क्रमेण शयः सर्वसमीस्यतत्त्वाच्छिन्नाः ॥ श्रुत्वा गुप्तशिरिरव्यातां तस्य नामप्रवृद्धिनाम त
तः हृदयकार्याहिर्धर्मश्रीर्षिः पापवासिनः ॥ क्रमान्यकृप्रव जीवस्तदृष्ट्वा पंककैय ॥ ततस्ताहि समाप्त ह जातं तं स्मपि कालं जं ॥ पश्च स्मरा
तः हृष्टे तस्य पश्येवमसावदत् ॥ साधुपूत्रः प्रज्ञा तस्य कश्चिद् स्मृतनात्मनः ॥ यत्त्वया मप्रतिज्ञातं नरपुत्रयि उमहं हि ॥ श्रुतं तं नाहि तत्त्व्यातः
गं श्रित्वः सम्प्रसाहितः ॥ साञ्जलिस्तं याति नत्वा पूतरवसन्ता वक ॥ त्वदृढता हि ज्ञानीमयतत्रु वृक्षस्मकतः ॥ त अपिपापा च पिक्षद तादत्र मप्रश्री
हृ उपश्चाच्यायं जायत पुत्र मम कान्या न विद्यते ॥ कथं न कुर्महं वशयहव दृष्टि प्रसादतः ॥ यत्स्मया तत्प्रतिज्ञातं नरस्य श्च पुत्र रघिद्यतां ॥ ता
वन्मयंगृहस्थस्तव उत्सृज्य धर्मरतः ॥ तस्य हृदय बाने गत्तोऽकुमर्हसि ॥ मत्त्वा ॥ श्रुत्वा नेवमंता यो पुत्रयिष्यव प्ला द्धितः ॥ मनं त व कृपा दृक्षः
प्रज्ञाय श्रमणापत्रः ॥ तं त्वतः प्रव्रास्यामि प श्चात्कुमतमासाविन ॥ ॥ एवं प्रार्थनी कृत्वा हि गुप्तस्तं यातिं गुरुं ॥ स त्वं प प्रव्रज्याय स्व वर्ष ॥ तजन
नायकोभयत ॥ तत्र हा हिन्महासिंहः समाधिं विदृढ्रुजं ॥ क्रिमयम् प गुप्तस्यान्नवा गिसमप श्च ता ॥ व्याकृता वा स्मनिलु ह सायं नयपि
पान्भवितः ॥ श्रोतिमतोगृहस्तं तं पूनः सोहि नरसा वता ॥ एवमस्तु तथा भा श्रामन्त्र्य नघच्छाद्दितः ॥ श्रुत्वा स सम्प्राय तेतः स्वसो गुम्मेयया
॥ तत्रा शुभ समासीनः सकृताधर्मदेशनां ॥ श्रुत्वा शास्तारपुत्र गुप्तस्य ऊर्ध्वमनसो समापिवृष्टः ॥ ततः स्वगुस्य गुप्तस्य तो व्याहृजहिनीतसाम

मयस्तत्स्मायत्रं दर्शनीयं मनोहरं ॥ तद्दृष्ट्वा सपिनाकधृक्‌ प्रमादितोहि नन्दितः ॥ पश्यन्नेव स्वपाली नानन्दयोः समस्तायपो ॥ ततः सजनक
हिमस्य कृत्वा आगतिमहर्दिने ॥ यन्नगुरुकं शृंगिणस्त्यागं नामध्ये यद्व्यपां पूर्ता ॥ ततः सहस्र कोष्ठापितिद्धी त्रिशिरः पपिपाल्लितः ॥ क्रमान्पूर्वं प्रव
धीलद्धपद्धेमिवपंकजं ॥ तदा तार्हिं श्व विहायत्र त्रकं तं समुत्थ्वं ॥ स मूर्पञ्चगृहत्कं तं सदा मन्त्री वमब्रवीत्‌ ॥ सा भगृहं पत्पूत्रः प्र
जायत ॥ हृयादस्मस्मात्प्रज्ञी व्याद्वयं क्षत्रकं तं ॥ तल्पायायसुप्तिर्ज्ञातं तत्संपूत्तयत्तां प्रगं ॥ सा भवायत्रुपि ज्ञानं तत्पूर्नयंगिसर्वलपमत्
गिरिनाहिंतान्व्यां तं शृत्वा सगृहं स्थानं टः ॥ तमहिंतं यतिं नवाप्रार्थयद्देवमाद्यात्‌ ॥ तद्दिक्रमायतपूत्रा एवं कृपानूत्वा वतः ॥ अयं मद् १२
श्वतां पुत्रं गृह्णात्‌ मद्दर्शयत ॥ दृष्ट्वा तं दायकं तार्हि कानवासीत्‌ समीश्व ॥ तं तत्कं हृदामन्त्रपूर्न ततवमयायत ॥ सा त्वामसदापि
मं बालं दृत्वा सत्वं प्रपूर्यतां गुवक्षो सिंववंदत्वा कति व्यामन्वनूयायिने ॥ ततिगिनाहिंतान्व्यां तां कृत्वा समगमि विकागता ॥ तां जगितिं सवितं
नवाप्रार्थयद्देवमाद्यात्‌ ॥ तद्दंतावयपत्तुलं प्रज्ञातं मयास्वयं ॥ तथ वठस्महं पठ्वात्पूनयिष्यामि सर्वं ... मम गृहं कृत्वा
तुमहंक्षिमद्ववः ॥ श्रमसेवुवियं आत्मकृतमतसदेवतां सदा ॥ एकामनं दनाक्षकावहिः कार्यं कतिष्यामि ॥ धिया वायं गृहं कायं कृत्वा
संपालयिष्यामि ॥ एवं कृपाप्रसादने प्रजायद्दपयापिम ॥ तमवठं प्रसाद्यामि तव तामनूयायिनां ॥ ... प्राथि नां कृत्वा अंजुसमर्हितं

हाप्रातां ॥ अन्य [illegible] मात्रमंतव्यंपूजयि [illegible] प्रसीदन्ता ॥ इति तेनार्थितं श्रुत्वा सार्हं [illegible] नसमाहिताः ॥ कि [illegible] उपगुप्त यमिति [illegible] सपेक्षताः ॥ अ
भासार्हत्समीक्ष्य [illegible] उपगुप्तायमिति नहि ॥ इति समन्तात [illegible] समृद्धयाचे [illegible] मेयथो ॥ [illegible] [illegible] नः समपादि [illegible] ॥ उपगुप्तः प्रवा
यस्य इति [illegible] ॥ [illegible] समयं [illegible] उपगुप्तस्य सा [illegible] ॥ [illegible] [illegible] यस्मि [illegible] प्रविष्ट
[illegible] सेवित ॥ तदा [illegible] महामंगल [illegible] ॥ ततः [illegible] ततः [illegible] सर्वा [illegible] नदि [illegible] क्षाकि [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] [illegible] ॥ प [illegible] पात्रि [illegible] नस्कोवि [illegible] ॥ [illegible] समा [illegible] ॥ [illegible]
तिमहं तस्य नामश्रुयं [illegible] ॥ तदा [illegible] सर्वदृष्ट्वा [illegible] [illegible] ॥ [illegible] सां [illegible] ततः पू [illegible]
[illegible] ॥ उपगुप्त इति [illegible] नाम्ना [illegible] संप्र [illegible] ॥ इति [illegible] ॥ [illegible] ज [illegible] प्रव्याति नाम
[illegible] ॥ ततः [illegible] ॥ [illegible] ॥ ततः [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] पात्रि [illegible] ॥ ततः [illegible] ॥ सर्व [illegible] ॥ [illegible]
तः ॥ ततः समयेन [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ सर्व

र व्य यमा महां ॥ उपगुप्त धनामकं श्रिलाख्ये वंश्यविमयता ॥ भूत्वा वनापत्य कार्यं व्यवहारा गवि च जलः ॥ सारांश्च कायपत्रीवान्सा ॥ गिछु
ति विषया त्रतेः ॥ तत्कथं विषयांस्तुष्का कामरागप्रपतात्पूर्वः ॥ प्रवक्ष्या बुद्धमाहात्यवर्णावपीरवदयं ॥ गदहं स्वरूपं व्यासंप्रबाध
यत्र प्रयलतः ॥ विवर्यापि विषयासंगेन कृपाद्याधिव्रतासूकता तथा वदय मात्म स्तु उपगुप्ता यतिः सूक्ष्मीः ॥ बाधि वर्यासमाधाय
सुष्ठुर्मे स्वकायाश्रयता ॥ एवं सर्वत्र लोकद्भूत्व धर्मेसं प्रकाशयता ॥ सर्वसत्वहितं कृत्वानिर्वृतिं सम्यगापूयात ॥ इति तवाहं विनिश्चि
त्य तत्स्वरूपगुप्त मात्मनो ॥ अन्याता लक्षितं नमालाक्षत समसो वसत्या यता ॥ ताव त्सु सर्वदत्तागम स्तुतमंजलं श्रुवो ॥ किं वा मतुष्य पिंथ
लो व्यव हारानिह माहसिन ॥ इति ते नाहिताप सके उपगुप्त आहृयाता ॥ उक्ताय मांजलिर्नत्वाता नमवं प्रार्थयंत्री ॥ तद्दक स्वागतं १७
श्रा कृतात्रा सनानि मीरु ॥ येदर्थ सम्भूपा याति ता स्वमाहं स्मरहसि ॥ इति तेनोदितं सार्हे स्वनवीसीनिदाय नो ॥ उपविश्याप
गुप्तं तं पप्रच्छ वं समनागता ॥ कीदृक्ष्या कृप्रवक्षी व स्तावतामिक्षोह वाः ॥ किंस्त्रावा चेथवोहं हित्व प्रमत्तावस्तुमहहि ॥ इति ते
नाहिताप सके उपगुप्त आमतः ॥ तमहं ईस्यते त्रैलोवापूतव वमत्तायता ॥ तदहं नाहं न जानामि क्षुष्कं विकृतं कथं चतत ॥ अयि स्वं व
त भ्या किंस्वाद्विविह ग्रंथं नमन्यता ॥ इतितेनादितं श्रुत्वा सत्वार्हत्त्वानवीवतः ॥ उपगुप्तं तमाला क्षपूज तेवं समब्रवीत ॥ वत्सत्वं त्वमे
लं विकृत्य पश्चिहातंत श्रा कार्यं प तत्कथं प्रगति पश्चात्वं नाव यिगुप्रश क्षु याः ॥ इ उच्छ्वास मलाहि हस्य स्थविकृविशुद्धये ॥ पदस्यृत्वं

च कृत्वं चेदद्वीपे समुपादिमता॥ यदि क्षितिहेमं नृपचितं तदमानी लपट्टिकां॥ तस्य शायमप्रतिष्ठाप्य शुभचित्रान्नि जिनालयम्॥ अथ क्षितिहेमं यथा
चितं तदमानी पाशुनेत्रथा॥ क्षित्रिंयस्कप्रतिष्ठाप्य शुभचित्रजिनालयमायद्यं पट्टिकाशुक्लानीली लवन्तकमाला वेत्॥ तदा चितं यदि क्षि
स्मलास्वर्णीजिनालयमायद्यं पट्टिकानीला शुक्लालवर्णलिङ्गकमाला॥ तदा चितं विशुद्धं हिमलाचैवं जिनालयम्॥ जिनक्षितिजशुद्धपवन
लवचित्रं कविलाभिधिताक्रमपमक्षमनीमूर्कस्त॥ नमलं तालदालवता॥ इति लासदावलचित्रयतमनसं बुधात्॥ शुचिलं प्रतिष्ठाप्य जि
नालयं समाहितः॥ इति निर्माणादिकं शुत्वा गुप्तनन्दनः॥ अथ पुनः नृपादि सर्वाङ्गतवैः समुपजायता॥ तदः सोऽहं नृपसकायशीघ्रमिवास
लता॥ विभाशीर्वचनं दत्वा स्वविहारं जगाम च॥ तथाह उपगुप्तः स्कन्दपदमसनुस्मरन्॥ चितं लिखितं सप्तपरिशुद्धं सुपकला॥ यदा चि
तं यानीलं तदा शुक्लपट्टिका॥ प्रतिष्ठाप्य समाश्रय तक्षको वृक्षान नृस्मरन्॥ तदा सा पट्टिका शुक्लानीलवर्णालवन्तकमाला॥ कांनिवी
अस विशाला सम्यक्समृत्यमासनत्॥ तथा यदा मनाक्लिष्टं तदा स नीलपट्टिकां॥ प्रतिष्ठाप्य समाश्रय तक्षको वृक्षान नृस्मरन्॥ तदा सा प
ट्टिका कृष्णा शुक्लवर्णालवन्तकमाला॥ दृष्ट्वा तां विस्मिता सोऽचव आस्वनन्द सावमता॥ एवं वृक्षान्नुलावनतया चितं शुभ वचनता॥ निष्क्रमपपा
क्लिष्टं निर्मलपवित्रशुद्धा॥ तदा सपट्टिकां शुक्लाम वर्णा स्वाप्यर्थहिमादितः॥ धर्मतानुग्रहार्थं नत्वा वहाय समावतता॥ जगाम कालितना पिता
सहितः आसवासितः॥ अनन्यायी शुना लिप्य सत्कृतिं निवमाहव तु॥ धे वाम्या हिसंख्वतः लिंगं च वयो वनसन्दना॥ इत्य थि प्रजाम हिंसं

ता हृष्टमना हृदवः॥ हरिचन्दनकस्तूरी कर्पूरागुरुविक्रयी॥ शक्रावतारवहंतं स कंचित्कालं पितुर्गिरा॥ तदा तस्मिन्पुरे नामा कामिनी नाति वृ
न्दनी॥ आसीद्वासवदत्ताख्या गन्धिकाति मनोहरा॥ जरत्येकस्मिन्दिने कस्या दासी सा गन्धिकार्थिनी॥ गन्धद्रव्याणि सा तत्र मूल्यं गृह्य मूल्या वनात्
समानारीकं मना ग्रन्थं नवयौवनसुन्दरं॥ स्वचित्तसंनिवीक्ष्यैव तन्मोहं विग्रार्पितां ययौ॥ ततश्चिन्ना त्रिस्त्री जनी समूपप्रसन्नाधिकं॥ तस्मिन्नासी
प्रगुणं कृतं गन्धद्रव्यमया वनं॥ सा च धारद्रव्यानन्दमदनाति मनाहता॥ तन्मूल्यस्य सोगन्धं दीयतां मम पुण्यविंना॥ श्रुत्वा सा प्रार्थितं श्रुत्वा स प्र
फनन्दनः सुधी॥ तस्या मूल्यं विकं गन्धं दत्वा स नन्दयन्मनः॥ ततः सा गन्धिका दासी तद्रूपगुणहारिणी॥ सो गन्धद्रव्यमादाय तद्गृहं न्यवेदयत्
त॥ तत्र सा सद्रूपा गत्वा सर्वं गन्धद्रव्याणि कं॥ तस्या वासवदत्तायाः पुनः समर्पितं कतं॥ दृष्ट्वा तान्वद्गन्धान्गन्धिका सा सविस्मया॥ कोऽसा १८
सौ मनुष्यस्य मूल्यं यद्वस्तुकं तं॥ दानिक ग्राह्यं तां किं स गन्धिकमूल्यं तव॥ यद्ददौ तान्वद्गन्धान्नूपा हृदयं ददाति मे॥ इति तस्यागादि
ते श्रुत्वा दासी सा लज्जया विना॥ तस्या वासवदत्तायाः पुनरेव महाधनं॥ नमयामूल्यं तु कृतं किल सो गन्धिकाय हेतवे॥ कान्ताः सन्ति रूपसौन्दर्यं
ध्यान वयो वनकान्तिमान्॥ स कृष्णलं कृत्वा रूपगुणकुलाचमलिका॥ सत्यधर्मज्ञ सत्यव्यवहारकरोऽपि ते॥ मया नृत्रा च्छ मानासी गांधि
काकृतिनिर्दिष्ट॥ दृष्ट्वा तान्वद्गन्धान्न्यथा माविस्मयकां॥ श्रुत्वा तया सा समाख्याति कस्य रूपगुणस्य कृतिं॥ श्रुत्वा वासवदत्ता सा वक्तु दत्त
नाक्षिरी॥ तदा स्वयं गन्धिका कान्ता तल्लीला अनाति लालसा कां दासी स्वरूपामस्य पुनरेव महाधनं॥ दानिक तत्र श्रुत्वा रूपिणं मम मनो भूत्वा॥ त

रूपामिव ... प्रार्थयन्तेवमादनात्॥ आर्यपुत्र गच्छ कुर्द ... नावंदिता॥ कदाचित्समापापम्मि कामिनि मृगवधूतं॥ कदहमागामिष्यामि
इति कुरुवनासहे॥ कथमप्यनुग्रहं कृत्वा कौतुकया मां प्रबोधय॥ ... मूपादिश्च गच्छिकासान् नागिसी॥ उपगम्य ... दासिकाप्रति
इतं॥ अथतस्या दासिकादासीश्रुत्वा तस्याववकथा॥ सहसस्तमुपस्थितैवं गान्धिककमलावता॥ आर्यपुत्र प्रसीद त्वंयदर्थं नाहमागता॥ तदर्थं
अनुग्रहं कृत्वा मम ... मनुमन्तुमर्हसि॥ इति तस्यादितां श्रुत्वा स ... प्रतिर्भणितः॥ दासिकांकिं त्वया वक्तुमात्र गतमत्र वक्ष्यतां॥ इति तेना
दितं श्रुत्वा दासी दासिकार्पयितं॥ उपगम्य समता लोकसमुन्नतवसमस्त्रीत॥ आर्यपुत्र ... कृत्वा गच्छ कोकामचारिणी॥ नामा वासवदत्त
या तया हृत्प्रार्थितास्त्वयि॥ यत्सुपि वाञ्छितं वस्तु तत्सर्वं प्रार्थनीयं त्वयि॥ तथापि प्रार्थना ... कर्तुमर्हसि॥ आर्यपुत्र ... कुरु
... कामहारिणी॥ कामबाणाग्नि संतप्ता ... इति तस्य ... दर्शनदत्वा तस्याश्चित्तं प्रबोधयन्॥ ... कथयानि तस्मा
... धर्ममवाप्नुहि॥ इति तस्या ... प्रवदमहा ... वासितस्याः सन्दर्शनिधून॥ ... तस्याः सन्दर्श काम। ४
नखलु॥ इति मम वचनं सम्यक् पश्चकालं बुद्ध्या हुना॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सा दासिका विषादिता॥ गत्वा वासवदत्तायाः पुनरेवमवदत्
॥ तदास्य कथितं श्रुत्वा सा दर्शनलालसा विरह ... तिरमा हतं तावतेस्मिन्नपदयतं॥ ... स्यासंस्मिन्नकामतावता॥ अयमा
श्रिमतः कालं कृत्वा सदर्शनमम॥ समयहे कथितापि तस्यास्तेदर्शनं खलु॥ इतिमवचनं सम्यक्पश्चकालं बुद्ध्या हुना॥ इति तेनादितं श्रुत्वा सा द

री प्रतिश्रुदिता॥ गत्वा वासवदत्तायास्के कुमुं सर्वमब्रवीत्॥ इत्थ्यान्तरे पिको श्रुत्वा सोपि च गान्धिका इवताः॥ नानूत्वा राज्ञा निर्धारितं वचस्मास्तितां॥ तदपसगान्धि
का गत्य दर्शनं संगमार्थं त्वि॥ तां दासी संपूपृच्छ्य पूनर्नवमहायकः॥ तस्याभवचनं श्रुत्वा गत्वा खे दासिकपूत॥ विनीयतां प्रयत्नेन गान्धिकं प्रति
दर्शय॥ नूनं संगान्धिका लाहसं ग्रसार्थी समूद्या॥ तन्मना तत्त्व ह्रयगतुं पंचवटं का भता निहिता॥ तथापि च वसपृच्छ्य गत्वा सगान्धिका उक्तं॥ समूपत्य विनी
ये प्रार्थनीयस्त्वं हा॥ नाहं ड्याथ्यिनी स्पृष्ट कवलेतग्रस्तप्रार्थिनी॥ तन्मे रागानि तत्कार्यं साम्यं स्याद्वोपदं॥ इतिमवच आत्मा गान्धिकनौ त्वमीदना
त्॥ पनिवाश्च प्रयत्नेन वोधेन समूपानय॥ इतितास्याव च श्रुत्वा सा दासी ह्रपित्वा तथा॥ एवमिति प्रतिश्रुत्य तज्जान्धिकान्तिकं॥ ततः सा सहगत्वा
गान्धिकं तं लुसृन्दनं॥ समीपं समुपाश्रित्य तत्त्वैवं महायता॥ श्रूयतां कुमारेण प्रिया हत्वदतिका॥ तत्संदेशवचनं श्रुत्वा [illegible] प्रसीदय॥ सद
गत्वा मतं स्थपनां श्रुत्वा तत्क्षयातनया॥ तदा त्वद्वेसा कालाकव कांड कुमिकृति॥ नातो ड्याथ्यिनी विश्वकवलं त्वद्गृहार्थिनी॥ त्वद्दर्शी विकल्पाधायामाहेव १९
संनिषीदति॥ काम नागा निसेनत्यासीद श्रितादिसूर्छिका पतदेवकुसुं क्षणकं भवाम्य तथिपासति॥ तदहत्वा कंपयातस्या तत्काकर्पुं य दीक्षणात्तदपाय
दर्शनं हत्वा जीववयिष्ठ वराजनां॥ यास्यास्य नादया नाकि नाना येयो वा नूयाभिति॥ स पुनर्कृत्य स्मरत्वापि वयाप्य विनकोत्तवि॥ यन्या सीपूपूपा हो पीप्काणि
न्याव नयाभिता॥ इह क्रीडामहात्मा हेतु कल्प्य नातियः सुपा॥ नतिसे भूविना उक्ष्मीः किं नत्तेवतिन्द्रे नापि॥ वर्ष्यतास्य तु वे त्सर्व यस्ममथा धनार्ज्जनं॥ इति
मत्वाहं वां कृष्णा विनतिप्रार्थनाकृतं॥ श्रुत्वाय स्यह वाक्यं नतम नाहं कुमहति॥ इति तया दितोश्रुत्वा सज्जुपदनन्दन क्रुधा॥ जगंपो नाविधायेव ता सती प्रसूपलू
च न॥ तपापि ने समूपा नायं तस्या त्वदर्शनमम॥ कालं हं संसूत्वाप्य पस्पर्दवत्र्यात्य तू॥ इति तेनोदितं श्रुत्वा सा दासी समुपागता॥ तस्या वासवदत्तायाः पु
रो गत्वैवमब्रवीत्॥ तद्वैमनत्त्वुहलोत्तनमेव सन्दृशा हृत॥ श्रुत्वा सा गान्धिकानीसत्रिपारणमूर्छिता हवत॥ तदेवं समत्युक्त्वा तस्या विह्विकृता॥ तया त
ह्न्विताकुडापि वसमनमाविता॥ तन गह समपोयाजां श्रुत्वा ताभिवन्ध पूज्या जा दत्वा सुमनपापन्नामश्यागः हे नवकण्ठ [illegible] तनुतनडः हलोनि पे [illegible] टकाभ

ना मिच॥ पृच्छ स्य गणिकालये नति क्री डां च मलंघयत॥ गृहीत्वा ... गृहं तस्याः ... नयति ...॥
स्मृतिनव सार्थपति श्रीमानाजगाम तरापथात्॥ तत्र स कामशागाने लीकामनेव मपृच्छत॥ कात्र वस्पापुष्पातालि रमणीया वराङ्गना॥ इति पृष्टे
जनकश्चित द्रव्य तोषितः॥ अस्ति वासवदत्तारव्या गणिकेति तमब्रवीत्॥ तच्छ्रुत्वा रतिभोगार्थं स तत्र गणिकागृहे॥ ययौ प्राभृतमादाय पंचवटं
काशतानि च॥ तत्र तस्स मुपाविश्य दारिकां वेदिकास्थितां दृष्ट्वा तां समुपागम्य रहस्येवमभाषत॥ दारिके हं वक सार्थपतिः श्रीमान् रतिच्छ
या॥ अस्यास्त्वा वासवदत्ताया गुणान् श्रुत्वा स्मरातुरः॥ यदेतत्प्राभृतं दत्वा पंचटंकाशतानि च॥ रतिक्रीडा सुखं भोक्तुं समिच्छाम्यनया सह॥ तद्देता
न्प्राभृतं तस्याः पंचटंकाशतानि च॥ उपस्थाप्य विनोदार्थं दर्शनं मे प्रदीयताम्॥ इति तेनार्थिनं श्रुत्वा दारिका सा तथेति हि॥ कथित्वा सह
सोपेत्य तस्याः सर्वं पुरो वदत्॥ सर्वमेतत्प्रवृत्तान्तं तया व्याख्यातं निशम्य सा॥ तत्प्राभृतानि सर्वाणि दृष्ट्वा तानि समाग्रहीत्॥ वित्त ... रतिभोगाय
तं नेच्छति सहस्त्रकैः॥ तेनत्या सहिता दृष्ट्वा लुब्धा सैवमचिन्तयत्॥ स च तावत्स्थितो गेहे वणिक् सुत कृतव्ययः॥ अर्थमिहाधनश्चान्यत्किं
करोमि न वेद्मि न तत्॥ वाराङ्गना चिन्तयतः पुनः कामी न भवत्यधिक प्रदः॥ ते न प्रसुधिते नैव क्रियते निष्फलं न किं॥ न वल्लभि न वोल्लु कान्तस्वं छमथ्व
त्यया चितं॥ अप्रियो पि प्रियाः स्वादं करोमि प्रथमादरः॥ तदस्य किं करीष्यामि स्वात्तः संकेतः कोस्य शल्यवत्॥ आभोगेन तयात्येष कर्मविन्ध्य इवानुगः॥
नैतद्वाणिज्यमस्माकं त्यज्यते यदि विज्ञवान्॥ न धर्माय न कामाय वयमर्थाय निर्मिताः॥ इति संचिन्त्य सामात्तः सम्मते प्रविशाय तिन्नि॥ स विषेयाः स
मयेन त्यवधीतं वाणिक्सुतं॥ ततस्तं प्राप्य वचनं निक्षिप्य वस्करोच्चये॥ सार्थवाहं तमादृत्य शय्यागृहे न्यवेशयत्॥ तत्र सा कामिनी वेश्या तेन सार्थभिः

तासह॥ पृथ्वे ष्ट्वयास्तुरव भुक्तकारतिं किंडाससमाचरत्॥ ततः सार्थभृत्कामसौरवं भुक्त्काय थे पिर्तं॥ क्षरां विश्रम्य तत्रास्तु स्ववासे समुपाचरत्
ततः सा गरिणकातस्मिन् सार्थवाहे विनिर्गते॥ अवाप्य विपुलां चिन्तां तस्थौ संकाभिषेदिता॥ तदा तज्जातनय सर्वं तमह ष्ट्वस समन्ततः॥ क्वत्र गतो य
मित्युक्त्का प्रममन्विष्यप्रवेरिरे॥ ह ष्ट्वा वे रपाश्चह लोकैः पुर्विहीन निर्गतः॥ इति वक्तुभिरन्विष्यत प्राप्नेषवस्कर स्व स्तु॥ ततस्तेवाश्च वसर्वैन
कृत्यावस्करात ततः॥ स्नानेसं स्नानी त्वा वान्निनापत्रदा हय नः॥ ततः लेख्रातय सर्वं तच्च यपिता श्या॥ सर्वमेतत्स्वरूपं श्रुत्वा नं गत्वा राज्ञे न्यवेद
यत्॥ ततः स्वहन्त्रिनामा करार्य नृपतिः संप्रकोपितः॥ वेश्यायास्तु नृपाया ईमादिदेश गृहनिग्रहं॥ ततः तां नृपते राज्ञां प्राप्य ते वध्य घातका॥ ल २०
हत्वा वध्यतां वेश्यां प्रानिन्युर्वध्यभूतलं॥ तत्रानीता श्रुते च्छित्वा पापां घ्रिकर्णनासिकां निर्वस्त्राम्भुकेशिसा प्रशा नेष्योरिता वसत्
वे स्तुयनी व्यथाक्रान्ता निजः शोणितकर्दमे॥ निवार्य्यमाणा
काका घात्स्यात्तुकोशं वत्स्वकी॥ उपगुप्त स्तदा स्तस्या श्रुत्वा विशदं॥ तदिलोकनकालोयमित्युक्त्वैवं व्यभावृ ततः॥ यदा पुष्पालांम्बरसंहतां
स्त्रियाभूषितत्रिभरणैर्विभूषितां॥ मोक्षार्थिनां जन्मपरां स्मृत्वानां श्रेयसा दास्यात्तु न दर्शनं स्यात्॥ इदानि दर्शनं श्रेयो भिक्षुतायाः तु सहाति
॥ विगत रागरूपया समस्या ष्टपत्व भावयो॥ इत्युक्त्वा छत्रमादाय सहायेन समन्वितः॥ उपगुप्तः समुत्थाय तांडस्कसमुपाचरत्॥ तमप्यास
न्नमालोक्य दारिकासा तु दासिका॥ तस्याः वासवदत्तायां पुरश्चैव सभाषत॥ आर्य्ये यम गुनायात उपगुप्तः स्वदानीके॥ तुनं मेघस्तयामाद्व

लिपिः समार्ये वादिविद्याद्भिः सम्प्रयाविशात॥ क्रमेण सहमूहसिष्यः सर्वविद्याब्धिमूलं॥ स हत्वा पात्रमं प्राप्तः प्रवादिनः पराजयत॥ गत्वा नालन्दा संघा
रामे स्नाविकालिशपूजा॥ पश्चिमेन प्रदेशे दिक्षु वादवादिविजयः॥ कातुनकाविवाप्तपूज्ञ्यादिलि ऊलपूजा॥ चीन द्वीपादिवस्त्रालंकारउलपूर्वि
संवतः॥ गजादिपशुजातिनानिमिलूलजगपूजा॥ स्वयादिशस्त्रविद्याह सेवअम्भ व्यनाजतः॥ ततः प्रतावाविम्बकृत्यवहारनियाजतः॥ त
प्रापितपदः साधुः सज्जनवलि बाजयतु॥ तथामबुद्धिमान्चि स्वउपगुफाविवउलेः॥ सत्येधर्म्महवकृत्नव्यवहारवत्रवरी॥ तहाहार्हिमहारि हृद
ध्यानादिवचनवद्गुवा॥ उपयर्क्प्रज्ञानंदबुद्धं वंसमविनयता॥ अस्य सावातेसूनि त्रुष्लया कृत्वा धर्म्मशासना॥ सत्पूजमीहसहस्रुत्वेउपगुफांजिना १४
शाहना॥ तद्वत्राहे गहस्कनेनमूपयातंतहाल जा॥ प्रार्थयसंप्रेयाविलाकृप्रव्यास्तिरत्नयापिनं॥ प्रवक्षासंवत्रंदृलाकसार्थविजितस्तुर्यात॥ बुद्ध
धर्म्मात्रि शासकारं कृत्यानंतब्रह्मवोधिसं॥ स्थिति आलाविनिश्चित्युप सोर्हका का वतिकृतः॥ श्रीकाशागहहप्यांतगुफेसमूपावनताने
यंतीसमूपायानंदसासगुफआरनात॥ सहसासांजलिनेवाप्रहदत्तवस्माहनं॥ तद्रूकेखागानंवन्दत्तवनीचनसलनूजा॥ निर्मोकत्रसनेका
र्यंयत्नदाद्रकमर्हति॥ स्थितिहंप्रार्थितेन तनगुफनाहस्मस्रालविता॥ आगम्य मस्तुतनिश्यपिप्यापिहंववमाहना॥ सास्यगहस्पततयनकार्य
ना त्राहमावुजा॥ तस्मिंस्त्वं नपिजानीयास्कपापिवक्कृतेश्रुरी॥ यस्मिन्ध्यानमप्रतिष्ठान्तं त्वया यत्नेनपूर्वतां॥ सत्यहीनानहसारंतिशासमस्य

न्विता ह्यपि॥ दृष्टिगिनाहितापद्यातं शृत्वा सत्यफ आनतः॥ सांजलिर्भूयसिंन तत्प्रार्थयद्देव माद्यगात्॥ तद्दृष्ट्वा सर्वतो धर्मक्रिया दृष्टसुनृलोवतः॥
जाय कृम प्र यः पुत्राः मातृगं धर्मसाध्विनः॥ न सपाय त्रुणि त्राणं पूर्णं ध्यायामि तत्कथा॥ किंतु न समर्थे नाहं समस्यामि मे सूनं वेत्स्या॥ अयमावधि
मे वास्य कुमारे यौवनान्वितं॥ कथं दास्यामिती ... कुमार्स्य दृष्टांनिक्षुं॥ अवश्यं न प्रदास्यामि कनीयसमिमं सुतं॥ तत्कथं मया कर्तुं
व्यक्तीयद्गीतं॥ यदा भूत्रगृहलादेउ कूदः स्यात् समकृतः॥ तद् मं संप्रदास्यामि तव न शक्नुयापि नं॥ श्रुत्वैवं प्रार्थनां कृत्वा समग्र हस्तोन्
वीक्षयन्॥ तमूपशंकमाम श्रुपूत्र नव समादिशत्॥ अयि वत्सापि गाताम्ले संकल्प्याध मयाखलु॥ तद्दृष्ट्वा सज्जनानि ध्यं तेज सत्य समाहितः
॥ अत्वैवं शत्र लोकत्वात् तत्कानि त्वं मया हिंसी॥ यथेच्छा तु तदिप्रायं त कृत्वा शुप्रपूजय॥ यथान्न नो हिता श्वास्का सज्जनो हीर्णापादिश्वता॥ तथै
वं तं सदा माथाय वनानि ये समाहितः॥ कस्मिंश्चित्कृतेन लवाग्निकथं विवाक द्राचन॥ ग्रनायालं प्राप्तिकाष्ठमालेयय प्रमादतः॥ सज्जनं वावें
मन्यतः सत्यादू जापमानत्वात्॥ तेनापि पापकं नापि सं दृष्टा नतकं वृजेत्॥ श्रुत्वा पूर्वव वीनादि ज्ञानगर्ग विषादितः॥ हतात्मेति ये तदृष्टः
तत्रूपा हारिनि हृतः॥ मार्जिता गानलव्यातपानीय तत्र गाडसेः॥ ताकिमि हि श्वपिघ्रि श्वमायिनानन कं वृजेत्॥ तज्जोष्ठिवत्क्षसं जातं नैव
कुर्यात्कदाचन॥ कल्याणि यदि दुर्बुद्धिः पश्यसन नर कं विनाग॥ यावन्नान नेकासक्ति सर्वविद्याद्यापि हि॥ नेषतं वं सत्यवाहा यदीभि

ह्सा

वार्णमाला तपहा दाते स्वप

न्दकिंसज्जूं ॥ तस्मात् सर्वप्रयत्नेन भक्ता येसज्जनं स्वी: ॥ सत्कृत्यमानयन्ति ये नावमन्यत्कदाचनं नैश्च न्दन्यन्तराद्वयं गुरुवर्त कृिवतस्मात् ॥ नता का
गाये दृष्ट्वापानकविद्युरवाकिहि ॥ तृं स्वसमयापावार्यदृष्ट्वाप्राप्ते ज्ञेनपि ॥ श्रेयाप्रलजङ्गवे: किमन्योर्थरवेथ्वलेः ॥ तस्यस्याद्दुर्लभं जन्म
कल्पकोटिशतेरपि ॥ वृक्षवंयादत्तानीहसूरिज्ञापसमृद्यतानि वेस्वसमयः सा श्रुतानि येपूर्वक्तभागतः ॥ राजनीयागत्रपि ये सर्वदुर्द
त्सयात्र्क्तः ॥ यद्यविष्णतंदुर्वंभाउवत्वाग्दृकंवयं ॥ तकृष्टिजवदयंगंदवाज्ञयमिकता ॥ दृष्ट सर्वदृष्टवादकूलवतिक्षरवते ॥ तद्दृष्टा
नात् पूर्ववसत्वपः संस्था याद्वाधिरूकमा ॥ तस्माद्विष्णः क्रियायागशालाज्ञादिरुणा ॥ विता मान्यूनेवक्रवीतसज्जयर्हीनदृषितः ॥ वि १२
प्यहंग्नद्दिरीस्थाप्रातक्कायांनेवलंघयत ॥ पादुकासनयानादि लंघेननतुकाकथा ॥ यत्राकृर्यात्तिग्रामालप्रसंन्नीत्सामृतादितः ॥ स्र
वेकौशेश्ववर्धन्यानूपपत्रोर्यशक्तितः ॥ तेनाः सिद्धिमवाप्तितिभर्मस्वार्थजानिव ॥ सूर्तिमत्वाप्रयत्नेननगुरोनाहीनहेचयेत ॥ जीवव
सहतोर्द्धवंमकिववतदंगना ॥ वंपूवकत्सूतादीक्षपहत्यनियंसमाहितः ॥ आयाहारोपूनायाना सूक्ष्मीसमवसक्रिता ॥ नकृर्यादास
नपादंकदिहकैवसन्निधो ॥ हस्तेननेनिवहेननक्रयसृष्टिनाग्रो ॥ दजउतांसहस्मनेहेकार्यस्तसदातवत ॥ सहस्या
हीनांपात्रिक्षागंपोद्रोप्रसार्यवासना ॥ वंक्रमनंविवादंवनेवकूर्याज्ञाः पूनः ॥ नसंगमयनमन्यायंगमयतंननवादतं ॥ नन्दयं

नकालापंनकुर्यात्कुलिकावर्गान॥नत्वामनालस्यकायनिष्ठित्रिणव्यंचवर्त्मिकागः॥निषेधस्तूवलयमारीप्राथ्यादक्षं पूजावजत॥नागंभवि
वालयंज्ञीमास्मत्वात्तेनसमाश्रयता॥अत्रुतहिस्त्वाटनेनेवपूतःपश्यामिश्माकर्जिवानलाज्ञानलायंसंत्र ऊँकनमर्दनाद्विकं॥वं
दनपूर्वकंकृत्वानाथात्कुर्यायथोक्तंदेवीत्र्यकंनाधिशेषतत्वामनामाकपादसंयुतं॥वदविश्रेषेनवाक्येमन्त्रचांद्रद्विपकृत्य॥
आदिशक्तिगुर्वीक्रयात्कत्वाद्ध्ष्ठितृकवत॥कृताञ्जलिनवधितिकाग्रजीयाहामितंगुराः॥सर्वंप्रणाम्यहकृतनवामकालं
ठवादिकं॥वावामधूनयाकार्यंकार्येष्वनिवेदनं॥दिनीतःसंप्रत्वंविधिष्ठ [illegible] पूर्जानिषेयतः॥प्रियप्राप्यचकृतोऽर्थानना
नूपादकृताञ्जलिः॥सर्वापिष्ठानचर्याद्वकावानिर्मिताभानसः॥स्वध्यानवैवकृद्दिशाक्रीगारीगायसेवतः॥ॐ आदि
कथ्यःसर्वांनर्ऊर्यकासुनभुगः॥अन्यद्वैवविधिक्रयंस्वयमालीव्यसंप्रजनः॥अन्यगुजमनंकापिव्याख्यानंतिष्ठसंगुहा॥नै
कुर्वीतविनानुहोमगुरोःधर्मसालसः॥सत्कानाशेयथालक्षं॥निवयंसकरंगुराः॥तदलमिष्टमाशयकुर्यादयथसंपच्या॥
नकुर्यातुरूष्टिव्याध्यप्त्यक्षिव्यांध्वगुराःपुनः॥निवाजयद्पेक्षानमूलमनवेदनाद्विकं॥यत्किंचिद्गुरवेद्दंयंप्रयच्छेत्प्रियपिय
गुरूः॥कतयनन्नवादयत्रस्कंचथीममता॥आयुक्तिसंवृतिर्ह्लाद्यमालीव्यसंयजनः॥अन्यान्यंवाजयत्रीयाप्रागत्वा
वायतंघनान्॥स्नाननगुरूकार्येणवंदत्वानस्याापिवा॥निषिद्धमप्यनुष्ठेयंनापत्तिःक्षेत्रुरवेवेदितः॥वहनात्रिकिमस्फोनय

षट्कावकर्त्ते गुणाः ॥ हित्वा नायकं त्वं सर्वं तृष्णयप्रीत्या समावृता ॥ आवार्यान् गतं सिद्धिं त्वं कामः सर्वं प्रतिश्वयते ॥ सत्वानि सर्वं यावन्तः
गुरुं संपत्ति नामयः ॥ गृत्रूम वर्विपत्रेण नित्यं धर्मानुशासिते ॥ तस्मात् सदा सत्त्वं क्षिप्रं श्रेणि येसमाहितं ॥ इति प्रवेचने शुद्धा संगु
र्म यो हि वों कषि ॥ तद्दृस्य सत्कृताः नित्यं धर्मानुशासक तद्वा ॥ तथा वेत्यत्र सर्वत्र कल्याणं तं त्वं वहुते ॥ कृपा कोपिं वप्राप्यापि वे
किं वा समाप्नुयात् ॥ इति प्रियपदिकं सउपगुप्तः समादृत्यातः ॥ श्रुत्वा तथा गुरुं गीकृत्य तं यतिं सम्प्राप्य यतः ॥ ततः सउपगुप्तः
सहैतं सद्धार्यतिं ॥ प्रभातेन सम्प्राप्तिं यतं प्राप्तुं गत्वा ॥ तस्य सद्जेन कोऽहं दृष्टा नद्वृत्तमपि नेसूतं ॥ सम्प्राप्यवित्तीयताहं क्लीपू
ने तेव मत्वा यतः ॥ व समयास्य जातं कल्याणं स्नेह तादृशीं ॥ तद्दृस्य सद्धर्मं सम्प्राप्ति यत्समावर्यः ॥ सद्गोर्जनपूर्वेन त्ये तहृ
र्तं सद्दाः ॥ यद्दृश्य ततः सारतः कत्वा पूर्वविपाकतः ॥ विवात्सह कृत्वा कदृश्यतेन गुरुत्रगाः ॥ सत्वानि सद्गुरुः सम्प्राप्तजीयुः ७८
शुभार्थिताः ॥ शुद्धेन शुद्धया विकृतं सत्विकास्तवन्तु सर्वाः ॥ सर्वे द्विजेन सर्वात्ने स्नीनां वोधि नाम्यता ॥ वोधिविक्रं येदालं द्धितदासं
वाधितार्क्षि तीर्थाधिसत्वा महासत्वः सर्वसत्वहितवत्त ॥ सत्वहितानुकाङ्क्षीयः सपूर्व्वेर्वर्द्धितः कृपातः ॥ सद्धर्मसम्प्र[illegible]स्यपू
नः यसर्वपात्रमित्राः ॥ ततः संवोधिमाशा यपत्रिशुद्धत्रिमण्डलः ॥ साज्ञाद्दृहत्स्वदं प्राप्य वर्गीनिर्वृतिमाप्नुयात् ॥ इति सत्वार्थ
नापुत्र श्रातस्तथा हास समाहितः ॥ सत्यधर्मानुसारत्रसेनावस्वतगत्र्हवृतं ॥ ततः कृतसीमयप्राप्तमात्त न स्यार्हतां गुणाः ॥ तस्याधिकांक्षसमा

ध्यायन्तं च समाहितः ॥ तथ्यवतं सदा नित्यं मजलं ह ततं हवता ॥ कृपा वार्धिं हृदा स्वायामि वृत्तिं वासमा पूयात ॥ इति पुत्रं तमाला कस्य

स्य गुरुका ज्ञन कृत्स्नथा ॥ उपविष्टं ह्यहिं तस्य स्वह हृदि बोसमर्पये तां ॥ ततः सर्वाधिकां हृया नेत्वातं आनन्दीवे गां ॥ प्रांजलिः पुरतः स्थित

वा प्रार्थ याञ्च वमाद्रेसात ॥ टदृकृस हृगाश्म स्वर्पंद त्रप्रार्थ्यमतवान् ॥ तन्मगृहमाला चक्र दृष्वेनं जनाम जा ॥ यथा संहेगतिं वर्या

दत्वाहं त्वं तयाति ॥ तथानृश्माहिनी दत्वाकृ वनं ब्रह्मवानित्यं ॥ एवं प्रार्थनां कृत्वा सम तत्र तं समर्पयन् ॥ समसर्व राजन नायित

महिके मना ब्रयत ॥ ततः स्वाहि विशुद्धात्मा सिद्दत्वा क्षिसंक्षुरां ॥ उपगम्य सदा लालकत्वा क्षमं विधायतायथो ॥ तत्र स्थान्मुमापिल्वा

सर्वमत्वा तु कंपया ॥ सहधर्मदृशनां कृत्वा नत्वा ध्यानसमाहितः ॥ ततः सउपरागृह्यापि शुद्धत्वा धर्ममाद्याता ॥ निरयम पूपत्यसन्द

पूर्णगतस्य गुर्वाप्रदा ॥ तथा सज्ञनकस्यापि शुद्धत्वा झांक्षितं सदा ॥ हन्ताधर्मसि सर्ववाहि स्वपिहं दत्वाप नाहिकोतमेता ॥ तदोमाय

लोला क्कताविश्व पुराताज्ञ ॥ शांकितां विबयाह कं कर्तुमनं सम्पृयत ॥ ततः प्रमानं सर्वगिमकृपाकामिनो जना ॥ गा

शाविष्ठी कृतातयस्तकां शुसमृपाधिशन ॥ गच्छ दृव्यानि विक्रीयव्याव ज्ञदृदिवानि शां ॥ सत्व धर्मान् महात्मसर्वलोकानुगोप

यत ॥ यद्देवमपदशे पोलोगम्यानां क्रियाविकयो ॥ कल्पवस्काय हां तस्रोलालाकृलितमानसः ॥ तदा हाहन्महाविहूंला